2021_8_237_257

നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിൻറെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിൻറെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾകടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവ്വഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിൻറെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

2021_8_237_257

എം .എം. അകാ ടെക്നോളജീസ് ലിമിറ്റഡ്

V.

ആദായ നികുതി കമ്മിഷണർ ഡൽഹി–III

(2021 ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 4742–4743)

2021 ഓഗസ്റ്റ് 11

[ജസ്റ്റിസ് റോഹിന്റൺ ഫാലി നരിമാൻ, ജസ്റ്റിസ് ബി .ആർ. ഗവായ്]

ആദായനികുതി നിയമം, 1961: വകുപ്പ് 43 ബി വിശദീകരണം 3 സി– പ്രത്യേക കിഴിവുകൾ യഥാർത്ഥ പേയ്മെന്റിന് മാത്രമായിരിക്കും –ഒരു ടേം ഡിബഞ്ചർ (കടപ്പത്രം) വഴി പലിശ തുക നൽകുന്നത് യഥാർത്ഥ പേയ്മെന്റിന് തുല്യമാണെങ്കിൽ– അപ്പീൽവാദി –നികുതിദായക കമ്പനി ബിസിനസ്സ് പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്ന് വായ്പ എടുത്തിരുന്നു, അതിൽ പലിശ അടയ്ക്കേണ്ടതാണ് –സാമ്പത്തിക ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ കാരണം പലിശ കൃത്യമായി അടയ്ക്കാൻ നികുതിദായകന് കഴിയില്ല– ഇത് ഒരു ഒത്തുതീർപ്പ് പദ്ധതിയ്ക്കായി ധനകാര്യ സ്ഥാപനത്തെ സമീപിച്ചു –പദ്ധതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, നികുതിദായകൻ പലിശ അടയ്ക്കുന്നതിന് പകരമായി കൺവെർട്ടിബിൾ (കൈമാറ്റം ചെയ്യാവുന്ന) ഡിബഞ്ചറുകൾ പുറപ്പെടുവിച്ചു, തുടർന്ന് വകുപ്പ് 43 ബി പ്രകാരം കിഴിവ് ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു– ഡിബഞ്ചർ ഇഷ്യു യഥാർത്ഥ പേയ്മെന്റിന് തുല്യമല്ലെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊണ്ട് നികുതി നിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അവകാശവാദം നിരസിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, സിഐടി അവകാശവാദം അനുവദിക്കുകയും ട്രൈബ്യൂണൽ അത് ശരിവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു – അപ്പീലിൽ, പലിശ വായ്പയായി പരിവർത്തനം ചെയ്തതായി ഹൈക്കോടതി വിലയിരുത്തി– അപ്പീലിൽ വിധിച്ചു : നികുതിദായകൻ ഡിബെൻചർ പുറത്തിറക്കിയത് പലിശ നൽകാനുള്ള ബാധ്യത മൊത്തത്തിൽ തീർപ്പാക്കാനുള്ള ഒരു പുനഃക്രമീകരണ പദ്ധതി പ്രകാരമാണ്. 43 ബി വകുപ്പ് ദുരുപയോഗം ചെയ്തതായി സി. ഐ. ടി. യോ ഐ. ടി. എ. ടി. യോ കണ്ടെത്തിയിട്ടില്ല– 3 സി എന്ന വിശദീകരണം പഴുതുകൾ നികത്താൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണ്, അതിനാൽ ഇത് റവന്യൂവകുപ്പിന്റെ സഹായത്തിന് കൊണ്ടുവരാൻ കഴിയില്ല. മുൻകാല പ്രാബല്യത്തോടെ ചേർത്ത വിശദീകരണത്തിൽ എന്തെങ്കിലും അവ്യക്തത ഉണ്ടെങ്കിൽ, 3 സി എന്ന വ്യാഖ്യാനത്തിൽ മൂന്ന് വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നികുതിദായകനെ സഹായിക്കുന്നു, ഒന്നാമതായി, യഥാർത്ഥ പേയ്മെന്റുകളുടെ

2021_8_237_257

സത്യസന്ധമായ ഇടപാടുകൾ ബാധിക്കപ്പെടാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതല്ല; രണ്ടാമതായി "സംശയം ദൂരീകരിക്കാനുള്ള" നികുതി നിയമത്തിലെ മുൻകാല പ്രാബല്യത്തിലുള്ള വ്യവസ്ഥ, അത്തരം ഭാഷ ഉപയോഗിക്കുകയാണെങ്കിലും, മുൻപേ നിലനിന്ന നിയമത്തെ അത് മാറ്റുകയാണെങ്കിൽ മുൻകാല പ്രാബല്യമുള്ളതായി കണക്കാക്കാൻ പാടില്ല. അതിനാൽ 3C വ്യക്തത നൽകുന്നതാണ്- അത് 43 ബി (ഡി) യഥാർത്ഥത്തിൽ നിലകൊണ്ടതുപോലെ വിശദീകരിക്കുന്നു, കൂടാതെ മുൻകാല പ്രാബല്യത്തോടെ ഒരു പുതിയ വ്യവസ്ഥ ചേർക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല; മൂന്നാമതായി, 3 സി വിശദീകരണത്തിന്റെ ഭാഷയിലെ ഏതെങ്കിലും അവ്യക്തത നികുതിദായകന് അനുകൂലമായി പരിഹരിക്കപ്പെടും. അതിനാൽ, ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കപ്പെടുന്നു.

വകുപ്പ് 43- അതിന്റെ ലക്ഷ്യം -അതിന്റെ വിശദീകരണം.

അപ്പീലുകൾ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് കോടതി

വിധിച്ചു : 1.1 യഥാർത്ഥത്തിൽ നടപ്പിലാക്കിയ ആദായനികുതി നിയമം 1961 ലെ വകുപ്പ് 43 ബി യുടെ ലക്ഷ്യം യഥാർത്ഥ പേയ്മെന്റിന് മാത്രം ചില കിഴിവുകൾ അനുവദിക്കുക എന്നതാണ്. വ്യവസ്ഥയുടെ തുടക്കത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന നോൺ-ഒബ്സ്റ്റാന്റ് ക്ലോസ്സിൽനിന്നും, നികുതിദായകൻ പതിവായി ഉപയോഗിക്കുന്ന അക്കൌണ്ടിംഗ് രീതി അനുസരിച്ച് അത്തരം തുക അടയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ബാധ്യത വഹിച്ച മുൻ വർഷങ്ങൾ പരിഗണിക്കാതെ കിഴിവ് അനുവദിക്കുന്നതിൽനിന്നും ഇത് വ്യക്തമാകുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, ഈ വകുപ്പിന് കീഴിൽ ഒരു കിഴിവ് ക്ലെയിം ചെയ്യുമ്പോൾ ഒരു വാണിജ്യ അക്കൌണ്ടിംഗ് സംവിധാനം പരിശോധിക്കാൻ കഴിയില്ല, ബാധ്യത ഉണ്ടാകുന്നതിൽ കിഴിവ് അനുവദിക്കാനാകില്ല എന്നാൽ ബാധ്യത ഉണ്ടാകുന്നതിൽനിന്നു വിപരീതമായി യഥാർഥ പേയ്മെന്റിന് കിഴിവ് അനുവദിക്കാനാകും എന്ന് ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നു. രസകരമെന്നു പറയട്ടെ, 2003 ലെ ഫിനാൻസ് നിയമത്തിലെ 2004 ഏപ്രിൽ ഒന്ന് മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന തരത്തിൽ ഒഴിവാക്കിയ വ്യവസ്ഥ 2 ൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി, വകുപ്പ് 43 ബി (ഡി) ൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന 'അടയ്ക്കേണ്ട തുക' പണമടയ്ക്കൽ രീതിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നില്ല. [ഖണ്ഡിക 19] [249-G-H; 250-A-C]

1.2 വാസ്തവത്തിൽ, വായ്പ നൽകുന്നവനും വായ്പയെടുക്കുന്നവനും തമ്മിൽ അംഗീകരിച്ച ഒരു ഒത്തുതീർപ്പ് പദ്ധതി പ്രകാരം, കുടിശ്ശിക പലിശ കാരണം കടം തീർക്കുന്നതിനായി സാമ്പത്തിക സ്ഥാപനം ഡിബഞ്ചറുകൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് സിഐടിയും ഐടിഎടിയും കണ്ടെത്തി. സി. ഐ. ടിയുടെ വിധിയിൽ ഉപയോഗിച്ച "പകരം" എന്ന പദപ്രയോഗത്തിൽ

നിന്നും ഇത് വ്യക്തമാണ്. നികുതിദായകൻ ഹാജരാക്കിയ അക്കൌണ്ടുകളിൽ നിന്ന് മാത്രമല്ല, ഐസിഐസിഐ ബാങ്കിന്റെ മൂല്യനിർണ്ണയത്തിൽ, തർക്കത്തിൽ നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തിൽ, ബാങ്കിന്റെ അക്കൌണ്ടുകൾ കടപ്പത്രങ്ങൾ വഴി ലഭിച്ച തുകയെ അതിന്റെ ബിസിനസ്സ് വരുമാനമായി പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന വസ്തുതയിൽ നിന്നും ഇത് വ്യക്തമാണ്. പ്രസ്തുത കേസിൽ വസ്തുത ഇപ്രകാരമായതിനാൽ, പലിശ നൽകാനുള്ള ബാധ്യത ഇല്ലാതാക്കിയ കടപ്പത്രങ്ങൾ നൽകുന്നതിലൂടെയാണ് പലിശ യഥാർത്ഥത്തിൽ നൽകിയതെന്ന് വ്യക്തമാണ്. [ഖണ്ഡിക 20] [250–ഡി–എഫ്]

1.3. "സംശയനിവാരണത്തിനായി" അവതരിപ്പിച്ച വിശദീകരണം 3 സി, അടയ്ക്കാതെ അവശേഷിക്കുകയും വായ്പയായോ കടമായോ പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്ത പലിശ യഥാർത്ഥത്തിൽ അടച്ചതായി കണക്കാക്കില്ലെന്ന് വ്യക്തമാക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്തത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ പലിശ അടയ്ക്കാതെ അത്തരം പലിശ പുതിയ വായ്പയാക്കി മാറ്റുന്നതിലൂടെ 43 ബി വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ദുരുപയോഗം ചെയ്യുകയാണെന്നാണ് 3 സി വിശദീകരണത്തിൻറെ ആമുഖത്തിൻറെ കാതലായ സർക്കുലറുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പ്രത്യേകിച്ചും കാണുന്നത്. വസ്തുതകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഒരു ഒത്തുതീർപ്പ് പദ്ധതിക്ക് കീഴിൽ, പലിശയുടെ കുടിശ്ശിക മൊത്തത്തിൽ ഇല്ലാതാക്കുക എന്നതിനായിരുന്നു നികുതിദായൻ കടപ്പത്രങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചത്. സി. ഐ. ടിയോ ഐ. ടി. എ. ടിയോ വകുപ്പ് 43 ബിയിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ദുരുപയോഗം ചെയ്തതായി കണ്ടെത്തിയില്ല. പഴുതുകൾ അടയ്ക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള 3 സി എന്ന വിശദീകരണം പ്രസ്തുത കേസിന്റെ വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ റവന്യൂ സഹായത്തിന് പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയില്ല. വാസ്തവത്തിൽ, മുൻകാലങ്ങളിൽ ചേർത്ത വിശദീകരണമായ 3 സിയിൽ എന്തെങ്കിലും അവ്യക്തതയുണ്ടെങ്കിൽ, നന്നായി സ്ഥാപിതമായ കുറഞ്ഞത് മൂന്ന് വ്യാഖ്യാന നിയമങ്ങളെങ്കിലും പ്രസ്തുത കേസിൽ നികുതിദായകനെ സഹായിക്കുന്നതാണ്. ഒന്നാമതായി, ഒരു പഴുത് പ്രയോജനപ്പെടുത്തുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ 2006 ൽ എക്സ്പ്ലനേഷൻ 3 സി ചേർത്തത്, അതായത് യഥാർത്ഥത്തിൽ പലിശ അടയ്ക്കാതെ പലിശ പുതിയ വായ്പയാക്കി മാറ്റുന്നതിലൂടെ വകുപ്പ് 43 ബി ദുരുപയോഗം ചെയ്യുന്നത്, യഥാർത്ഥ പേയ്മെന്റുകളുടെ സത്യസന്ധമായ ഇടപാടുകളെ ബാധിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതല്ല. രണ്ടാമതായി, " സംശയനിവാരണത്തിനായി" ഒരു നികുതി നിയമത്തിലെ മുൻകാല പ്രാബല്യത്തിലുള്ള വ്യവസ്ഥ, അത്തരം ഭാഷ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽപ്പോലും, അത് നേരത്തെ നിലനിന്നിരുന്ന നിയമത്തിൽ മാറ്റം വരുത്തുകയോ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്താൽ അത് മുൻകാല പ്രാബല്യമുള്ളതാണെന്ന് അനുമാനിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഈ

2021_8_237_257

സാഹചര്യത്തിൽ, വിശദീകരണം 3 സി വ്യക്തത നൽകുന്നതാണ് –ഇത് വകുപ്പ് 43 ബി (ഡി) യഥാർത്ഥത്തിൽ നിലകൊണ്ടതുപോലെ വിശദീകരിക്കുന്നു, കൂടാതെ ഹൈക്കോടതി തെറ്റായി വിധിച്ചതുപോലെ മുൻകാല പ്രാബല്യത്തോടെ ഒരു പുതിയ വ്യവസ്ഥ ചേർക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. മൂന്നാമതായി, വിശദീകരണം 3 സി യുടെ ഭാഷയിലെ ഏതെങ്കിലും അവ്യക്തത നികുതിദായകന് അനുകൂലമായി പരിഹരിക്കപ്പെടും. [ഖണ്ഡിക 21–24] [250–F–H; 251–AC; 252–G–H; 253–G–H; 254–A]

1.4 ഈ കേസിന്റെ വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ 'പലിശ' വായ്പയായി പരിവർത്തനം ചെയ്യുവെന്ന നിഗമനത്തിൽ ഹൈക്കോടതി വിധിന്യായം വ്യക്തമായി തെറ്റാണ്. ഈ കണ്ടെത്തലിന് യാതൊരു അടിസ്ഥാനവുമില്ല–വാസ്തവത്തിൽ, ഇത് കീഴ് അധികാരികളുടെ വസ്തുതകളെക്കുറിച്ചുള്ള കണ്ടെത്തലിന് നേരെ വിരുദ്ധമാണ്. ഹൈക്കോടതിയുടെ വിവാദപരമായ വിധിന്യായങ്ങൾ റദ്ദാക്കുകയും ഐ. ടി. എ. ടിയുടെ വിധിന്യായവും ഉത്തരവും പുനഃസ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. [ഖണ്ഡിക 25,31] [254–ബി–സി; 257–ഡി]

വോഡഫോൺ ഇന്റർനാഷണൽ ഹോൾഡിംഗ്സ് ബിവി വി. ഇന്ത്യൻ യൂണിയൻ **(2012) 6 എസ്. സി. സി 613: [2012] 1 SCR 573–ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.**

K.P. വർഗീസ് **V.** ഐ. ടി. ഒ **(1981) 4** എസ്. സി. സി **173: [1982] 1** എസ് സി ആർ **629;** സെഡ്കോ ഫോറെക്സ് ഇന്റർനാഷണൽ ഡ്രിൽ. Inc. വി. സിഐടി **(2005) 12** എസ്. സി. സി **717: [2005] 5** സപ്ലിമെന്റുകൾ. എസ് സി ആർ **302**; നാഷണൽ റയോൺ കോർപ്പറേഷൻ. ലിമിറ്റഡ് V. സിഐടി **(1997) 7** എസ്. സി. സി **56: [1997] 3** സപ്ലിമെന്റുകൾ. എസ് സി ആർ **140-**പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

നാഷണൽ റയോൺ കോർപ്പറേഷൻ. ലിമിറ്റഡ് V **സിഐടി (1997) 7 എസ്. സി. സി 56: [1997] 3 സപ്ലിമെന്റുകൾ. എസ്സിആർ 140;** സിഐടി വി. ഗുജറാത്ത് സൈപ്രോമെറ്റ് ലിമിറ്റഡ് **(2020) 15 എസ്. സി. സി 460**–വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്നു.

കേപ് ബ്രാൻഡി സിൻഡിക്കേറ്റ് V. ഇൻലാൻഡ് റവന്യൂ കമ്മീഷണർ **1921 (1) കെബി 64–പരാമർശിച്ചു.**

<u>കേസ് നിയമ പരാമർശം</u>

(2020) 15 SCC 460 ഖണ്ഡിക 30 വേർതിരിച്ചു

2021_8_237_257

[1982] 1 എസ്. സി. ആർ 629 ഖണ്ഡിക 21 പരാമർശിച്ചു

[2005] 5 സപ്ലിമെന്റ്. എസ്സിആർ 302 ഖണ്ഡിക 22 പരാമർശിച്ചു

[2012] 1 എസ് സി ആർ 573 ഖണ്ഡിക 24 പരാമർശിച്ചു

[1997] 3 സപ്ലിമെന്റുകൾ. എസ് സി ആർ 140 ഖണ്ഡിക 27 വേർതിരിച്ചു

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരിത : സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 2021 ലെ 4742-4743. 2015 ലെ പുനഃപരിശോധനാ ഹർജി നമ്പർ 308 ൽ ന്യൂഡൽഹിയിലെ ഡൽഹി ഹൈക്കോടതിയുടെ 22.07.2016 ലെ വിധിന്യായത്തിൽനിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.
ബിശ്വജിത് ഭട്ടാചാര്യ, സീനിയർ. അഡ്വ., സാഹിൽ തഗോത്ര, എന്നീ അഭിഭാഷകർ അപ്പീൽവാദിക്കുവേണ്ടി.
ബൽബീർ സിംഗ്, എഎസ്ജി, ത്രുപേഷ് കുമാർ, ശ്രീമതി വിംല സിൻഹ, അപൂർവ് കുറുപ്പ്, ഉദയ് ഖന്ന, രാജ് ബഹാദൂർ യാദവ്, എന്നീ അഭിഭാഷകർ എതിർകക്ഷിക്കുവേണ്ടി.
ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായം പ്രസ്താവിച്ചത്

ജസ്റ്റിസ് ആർ.എഫ്. നരിമാൻ

1. അനുമതി നൽകി.

2. ഈ അപ്പീലുകളിൽ ഉന്നയിക്കുന്ന ചോദ്യം 1961 ലെ ആദായനികുതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 43B വിശദീകരണം 3C യെ ["ആക്ട്"] പ്രത്യേകമായി പരാമർശിക്കുന്നു. ഈ അപ്പീലുകളിൽ ഉന്നയിക്കപ്പെട്ട വിവാദത്തെ മനസ്സിലാക്കാൻ ആവശ്യമായ ചുരുക്കം ചില വസ്തുതകൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

3. 1996 നവംബർ 28-ന്, അപ്പീൽവാദി 1996-1997 നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തിൽ 1,03,18,572/- രൂപയുടെ നഷ്ടം പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വരുമാന റിട്ടേൺ ഫയൽ ചെയ്തു. സമർപ്പിച്ച റിട്ടേണിൽ, ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് നൽകേണ്ട പലിശയ്ക്ക് പകരമായി ഡിബഞ്ചറുകൾ പുറത്തിറക്കിയതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വകുപ്പ് 43B പ്രകാരം 2,84,71,384/- രൂപയുടെ കിഴിവ് അവകാശപ്പെട്ടു. 1998 ഒക്ടോബർ 29-ന് പുറപ്പെടുവിച്ച ഒരു ഉത്തരവിലൂടെ, ഡിബഞ്ചറുകൾ പുറപ്പെടുവിച്ചത് വായ്പകൾ അനുവദിച്ചിരുന്ന യഥാർത്ഥ നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും അനുസരിച്ചല്ലെന്നും പലിശ നൽകേണ്ടതുണ്ടെന്നും കാണിച്ച് അസസ്സിംഗ് ഓഫീസർ അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദം നിരസിച്ചു, കരാറിന്റെ നിബന്ധനകളിൽ പിന്നീട് മാറ്റം

2021_8_237_257

വരുത്തിയാൽ, അന്ന് നിലനിന്നിരുന്നതുപോലെ, വകുപ്പ് 43B(d) ന് വിരുദ്ധമാകുമെന്നും അത്തരം തുക കിഴിവിന് യോഗ്യമല്ലാതാക്കുമെന്നും വാദിച്ചു. ആദായനികുതി കമ്മീഷണർ (അപ്പീൽ) ["സിഐടി"] അപ്പീൽ അനുവദിക്കുകയും വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ താഴെപ്പറയുന്ന വിധത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തു:

"3.2. ....ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളുമായുള്ള യഥാർത്ഥ കരാറുകളിൽ, കടം കൊടുക്കുന്നവരുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരം, വീഴ്ച വരുത്തിയ തുകയുടെ 20% അപ്പീൽവാദിയുടെ ഇക്വിറ്റി മൂലധനമാക്കി മാറ്റാൻ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് അഭിഭാഷകൻ വ്യക്തമാക്കി. വീഴ്ച വരുത്തിയ സമയത്ത് കടം കൊടുക്കുന്നയാൾ നിശ്ചയിച്ച പുതുക്കിയ നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും അനുസരിച്ച്, വീഴ്ച വരുത്തിയാൽ മുതലും പലിശയും തിരിച്ചടയ്ക്കുന്നതിനും കരാറുകൾ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പലിശയും ലിക്വിഡേറ്റഡ് നഷ്ടപരിഹാരവും നൽകാൻ അപ്പീൽവാദിക്ക് കഴിയാത്തതിനാൽ. എല്ലാ സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും പേരിൽ ഒത്തുതീർപ്പ് പദ്ധതി അംഗീകരിച്ച പ്രധാന ഫിനാൻഷ്യൽ സ്ഥാപനങ്ങളെ സമീപിച്ചു. ഒത്തുതീർപ്പ് പദ്ധതി പ്രകാരം, അപ്പീൽവാദി കുടിശ്ശികയുള്ള പലിശയ്ക്കും മറ്റ് ചാർജ്ജുകൾക്കും പകരമായി 3,00,14,900 രൂപ വീതമുള്ള 300149 കൺവേർട്ടിബിൾ ഡിബഞ്ചറുകൾ പുറത്തിറക്കി. ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് അനുകൂലമായ ഈ ഡിബഞ്ചറുകൾ മുഖേന, 2,84,71,384/- രൂപയുടെ പലിശ ഫലപ്രദമായി നൽകി. ഐടി നിയമത്തിലെ 43B പ്രകാരം വിഭാവനം ചെയ്തതുപോലെ കടപ്പത്രങ്ങൾ യഥാർത്ഥ പലിശ അടയ്ക്കുന്നതിന് തുല്യമായിരുന്നു. ഐടി ആക്ടിലെ വകുപ്പ് 43B, പണമോ ചെക്കോ ആണ് പിഎഫിന്റെയും ഇഎസ്ഐയുടെയും നിശ്ചിത പേയ്മെന്റ് രീതിയെന്ന് അഭിഭാഷകൻ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു, അതേസമയം പലിശ അടയ്ക്കുന്നതിന് നിർദ്ദിഷ്ട രീതികളൊന്നുമില്ല. അതിനാൽ പലിശ അടയ്ക്കുന്ന രീതി പണമോ ചെക്കോ/ഡ്രാഫ്റ്റോ അല്ലാതെ മറ്റൊന്നാകാം. അതിനാൽ പലിശയ്ക്ക് പകരം കടപ്പത്രങ്ങൾ നൽകുന്നത് പ്രധാന സ്ഥാപനങ്ങൾ അംഗീകരിച്ച പേയ്മെന്റിന് തുല്യമാണ്. കടം കൊടുക്കുന്നയാൾ പലിശ സ്വീകരിച്ചതായി സമ്മതിച്ചതിനാൽ, പണമടയ്ക്കൽ സംബന്ധിച്ച് തർക്കമൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

....

എന്നിരുന്നാലും, വായ്പകളുടെ യഥാർത്ഥ നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും, കുടിശ്ശികയുള്ള തുകയുടെ 20% അപ്പീൽവാദിയുടെ ഇക്വിറ്റിയിലേക്ക് മാറ്റുന്നതിന് മാത്രമല്ല, ഓരോ വീഴ്ചയുടെ സമയത്തും പേയ്മെന്റ് നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും പരിഷ്കരിക്കുന്നതിനും വ്യവസ്ഥ ചെയ്തു. ഭാഗികമായി ഇക്വിറ്റിയിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നത് കടം കൊടുക്കുന്നയാളുടെ ഇഷ്ടാനുസാരം ചെയ്യാവുന്നതാണ്, അത് കടം കൊടുക്കുന്നയാൾ ഉപയോഗിച്ചില്ല.

2021_8_237_257

അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭ്യർത്ഥനപ്രകാരം, എല്ലാ വായ്പക്കാരുടെയും ട്രസ്റ്റിയായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന മുൻഗണന സ്ഥാപനം ഒത്തുതീർപ്പ് പദ്ധതിക്ക് സമ്മതിക്കുകയും കുടിശ്ശിക പലിശ തീർപ്പാക്കുന്നതിന് 100 രൂപയുടെ 300149 കടപ്പത്രങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ അപ്പീൽവാദിയും കടം കൊടുക്കുന്നവരും പരസ്പരം സമ്മതിച്ചതുപോലെ കടപ്പത്രങ്ങൾ നൽകുന്നതിലൂടെ പലിശ ബാധ്യത ഒഴിവാക്കുന്നത് കടം വാങ്ങലുകളെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന നിബന്ധനകൾക്കും വ്യവസ്ഥകൾക്കും അനുസൃതമായിരുന്നു.

4. ഈ വസ്തുതകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി, സിഐടി എത്തിച്ചേർന്ന നിഗമനം ഇതായിരുന്നു:

"3.6. ഒരു കഥാപാത്രം ഒരു കുഷണം കടലാസാണെന്നും പലിശയ്ക്ക് പകരം കടപ്പത്രങ്ങൾ നൽകുന്നത് കുടിശ്ശിക അടയ്ക്കുന്നത് മാറ്റിവയ്ക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നതെന്നും പറയുന്നത് ശരിയാകില്ല. ഒരു കടപത്രം മൂല്യമുള്ള ഒരു സെക്യൂരിറ്റിയാണ്, അത് കൈമാറ്റം ചെയ്യാവുന്നതും ഓഹരി വിപണിയിൽ പരസ്യമായി വെയ്ക്കാവുന്നതുമാണ്. അപ്പീലന്റ് ഇനി നൽകേണ്ടതില്ലാത്ത കുടിശ്ശിക പലിശയുടെ ബാധ്യത ഫലപ്രദമായി നിറവേറ്റുന്നതിനായി ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾ കടപ്പത്രങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചതിനാൽ, അത് ഐടി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 43B യുടെ ഉദ്ദേശ്യത്തിനായുള്ള യഥാർത്ഥ പണമടയ്ക്കലിന് തുല്യമായിരുന്നു. വർഷത്തിൽ പലിശ യഥാർത്ഥത്തിൽ അടച്ചിരുന്നതിനാലും കടം വാങ്ങിയതിന്റെ നിബന്ധനകൾക്കും വ്യവസ്ഥകൾക്കും അനുസൃതമായതിനാലും, പലിശ 2,84,71,384/- രൂപയ്ക്ക് ഐടി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 43B പ്രകാരം അനുവദിക്കാൻ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

5. ആദായനികുതി അപ്പലേറ്റ് ട്രൈബ്യൂണൽ ["ITAT"] അപ്പീലിൽ ഈ ഉത്തരവ് ശരിവച്ചു. ITAT ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു:

"9. ... നികുതിദായകൻ നികുതി അടയ്ക്കാതിരിക്കുന്ന ദുഷ്പ്രവൃത്തി തടയുന്നതിനായാണ് ഈ വകുപ്പ് അവതരിപ്പിച്ചത്, അതേസമയം ആദായനികുതി നിർണ്ണയത്തിൽനിന്ന് കിഴിവ് അവകാശപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ കുടിശ്ശിക പലിശ ബാധ്യത പൂർണ്ണമായും അടച്ച ഡിബഞ്ചറുകളായി മാറ്റുന്നത് ബാധ്യതയുടെ നിർവ്വഹണമായി അംഗീകരിക്കുമെന്ന് കടം കൊടുത്തയാളും സ്വീകരിച്ചയാളും സമ്മതിക്കുമ്പോൾ, രണ്ടും തമ്മിലുള്ള കരാർ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും, പലിശ ബാധ്യത നിർവഹിക്കാത്തത് വകുപ്പ് 43B യുടെ സന്ദർഭോചിതമായ വീക്ഷണകോണിന് വിരുദ്ധമാകുമെന്ന് മാത്രമല്ല, ഉപയോഗിച്ച ഭാഷയ്ക്കും എതിരാകും എന്ന് ആദായനികുതി അധികാരികൾക്ക് പറയാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. സുബ്ര മോട്ടൽ പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡിൽ (മേൽപരാമർശിതം), വകുപ്പ് 43B യിൽ കാണുന്ന

2021_8_237_257

"യഥാർത്ഥത്തിൽ അടച്ച" എന്ന പ്രയോഗം പണമായോ ചെക്കായോ ഡ്രാഫ്റ്റായോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രൊവിഡന്റ് ഫണ്ട്, സൂപ്പർആനുവേഷൻ ഫണ്ട്, ഗ്രാറ്റുവിറ്റി ഫണ്ട് മുതലായവയുടെ സംഭാവനയായി നികുതിദായകൻ നൽകേണ്ട തുകയെ പരാമർശിക്കുന്ന വിഭാഗത്തിന്റെ ഖണ്ഡം (ബി) പരാമർശിച്ച്, രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥയിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ മറ്റേതെങ്കിലും രീതിയിലോ പണമടയ്ക്കൽ നടത്തണമെന്ന വാക്കുകളാൽ യോഗ്യമല്ലെന്ന് ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ ഡൽഹി ബെഞ്ച് പരാമർശിച്ചു.

6. തുടർന്ന് വസ്തുതകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട കണ്ടെത്തലിൽ അത് എത്തി:

“11. ... പേജ് 197-ൽ, 2001-02 വർഷത്തേക്കുള്ള നികുതി നൽകേണ്ട വരുമാന പ്രസ്താവനയുടെ പകർപ്പ് ഫയൽ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്, ഇത് കാണിക്കുന്നത് കടപ്പത്രങ്ങൾ റിഡീം ചെയ്ത വർഷത്തിൽ, നികുതിദായകൻ പലിശയ്ക്ക് ഒരു കിഴിവും അവകാശപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നാണ്. അതിനാൽ, കുടിശ്ശിക ബാധ്യത കൺവേർട്ടിബിൾ ഡിബഞ്ചറുകളാക്കി മാറ്റുന്നതിലൂടെ പലിശ അടയ്ക്കുന്നത് യഥാർത്ഥ ഗണ്യമായതും ഫലപ്രദവുമായ ഒരു പേയ്മെന്റാണെന്നും “യഥാർത്ഥ” എന്ന വാക്കിന്റെ ആവശ്യകത നിറവേറ്റുന്നുവെന്നും ഇത് ഒരു സാങ്കൽപ്പിക അല്ലെങ്കിൽ മിഥ്യാധാരണയുള്ള പേയ്മെന്റല്ലെന്നും ഈ കേസിൽ തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇത് പലിശ ബാധ്യത നികുതിദായകന്റെ ഫലപ്രദമായ ഡിസ്ചാർജ് ആണെന്ന് കക്ഷികൾ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അക്കൗണ്ടുകളിലും അവരുടെ ആദായനികുതി വിലയിരുത്തലുകളിലും നൽകുന്ന പരിഗണന വസ്തുതാപരമായ സ്ഥാനത്തിന് അനുസൃതമാണ്.

xxx xxx xxx

12. ... ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, പലിശ ഫണ്ട് ചെയ്യപ്പെടുമെന്നും കൺവെർട്ടിബിൾ ഡിബഞ്ചറുകൾ ഫണ്ടഡ് പലിശയ്ക്ക് സമാനമായ തുകയിൽ ഇഷ്യൂ ചെയ്യുമെന്നും പലിശ അടയ്ക്കാനുള്ള ബാധ്യതയുടെ യഥാർത്ഥ നിർവ്വഹണമായി ഈ ക്രമീകരണം ഇരുവരും അംഗീകരിക്കുമെന്നും കക്ഷികൾ തമ്മിൽ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, കക്ഷികൾക്കിടയിൽ ഇടപെടാനും കരാർ മാറ്റിയെഴുതാനും, ഇത് പലിശ അടയ്ക്കാനുള്ള ബാധ്യതയുടെ യഥാർത്ഥ നിർവ്വഹണമായി കണക്കാക്കുമെന്ന് കക്ഷികൾക്ക് പരസ്പരം യോജിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് പറയാനും ആർക്കും അവകാശമില്ല. വകുപ്പ് 43B യിലെ വ്യവസ്ഥകൾ അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ നിയമനിർമ്മാണസഭ പ്രകടിപ്പിച്ച ആശങ്ക, ആദായ നികുതി ബാധ്യതകൾ അടച്ചുകൊണ്ട് നികുതിദായകൻ അവരുടെ ബാധ്യതകൾ തീർക്കുന്നില്ലെന്നും വാസ്തവത്തിൽ, അവരിൽ ചിലർ കോടതികളിൽ നിന്ന് ഒരു സ്റ്റേ നേടുക

2021_8_237_257

പോലും ചെയ്തെന്നും അതേ സമയം അവരുടെ ആദായനികുതി നിർണ്ണയങ്ങളിൽ അത്തരം ബാധ്യതകളെ കിഴിവുകളായി അവകാശപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതായിരുന്നു. 1984-ൽ വകുപ്പ് 43B അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ അതിന്റെ പിന്നിലെ യുക്തിയായിരുന്ന ഈ ആശങ്ക, ഈ കേസിൽ അസ്ഥാനത്താണെന്ന് കോടതിക്ക് തോന്നുന്നു. ഇതിനകം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ, ഇവിടെ കോടതി ഒരു നിയമപരമായ ബാധ്യതയെക്കുറിച്ച് ആശങ്കപ്പെടുന്നില്ല. CIT vs: ഉദയ്പൂർ. ഡിസ്റ്റിലറി കമ്പനി ലിമിറ്റഡ് (നമ്പർ 1) (268 ITR 305) എന്ന കേസിൽ രാജസ്ഥാൻ ഹൈക്കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ച ഹർജിയിൽ സംഭവിച്ചതുപോലെ, നിയമപരമായ ബാധ്യത യഥാർത്ഥത്തിൽ തീർപ്പാകാതെ, നികുതിദായകൻ ആദായനികുതി നിർണ്ണയത്തിൽ കിഴിവ് അവകാശപ്പെടുന്നില്ല. ആ കേസിൽ സർക്കാരിന് കടം അടയ്ക്കാൻ നിയമപരമായ ബാധ്യതയുണ്ടായിരുന്നു കൂടാതെ ബാങ്ക് ഗ്യാരണ്ടി വകുപ്പിന്റെ ആവശ്യകതകൾ നിറവേറ്റുന്നില്ലെന്നും പണം യഥാർത്ഥത്തിൽ അവ്യക്തമാണെന്നും വിധിച്ചു. നമ്മുടെ മുന്നിലുള്ള കേസിൽ, പ്രത്യേക മാധ്യമത്തിൽ കുടിശ്ശികയുള്ള പലിശ ബാധ്യത ഒരു പ്രത്യേക രീതിയിൽ നികുതിദായകൻ നല്കുമെന്നത് ഇരു കക്ഷികളും സമ്മതിക്കുന്ന ഒരു കരാർ ബാധ്യതയാണിത്. ഡിബഞ്ചറുകൾ റിഡീം ചെയ്ത വർഷത്തിൽ അസസ്സി വീണ്ടും പലിശ കിഴിവായി ക്ലെയിം ചെയ്തിട്ടില്ല, ഇതിനുള്ള തെളിവുകൾ ഇതിനകം പരസ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അസസ്സിയുടെ അസസ്മെന്റിൽ കിഴിവായി ഇപ്പോൾ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്ന പലിശ, ഐസിഐസിഐയുടെ ബിസിനസ് വരുമാനമായി വിലയിരുത്തലിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നു. ആർക്കും ഒരു നഷ്ടവും സംഭവിക്കില്ല. പലിശയുടെ യഥാർത്ഥ പേയ്മെന്റ് ഇല്ല എന്ന സാങ്കൽപ്പിക കാരണത്താൽ വകുപ്പ് 43B യിലെ വ്യവസ്ഥകൾ നടപ്പിലാക്കുന്നത് പൂർണ്ണമായും നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും സെക്ഷന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനത്തിന് തുല്യമാവുകയും ചെയ്യും.

7. ഐടിഎടിയുടെ മുൻപറഞ്ഞ വിധിന്യായത്തിനെതിരെ, റവന്യൂ ഹൈക്കോടതിയിൽ ഒരു അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്തു, അതിൽ ഹൈക്കോടതിയുടെ മുമ്പാകെ ഉന്നയിച്ച ചോദ്യം ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ നിർണ്ണയിച്ചു:

"1961 ലെ ആദായനികുതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 43B പ്രകാരം, ഒരു ടേം ലോൺ വഴി പലിശ തുക നൽകുന്നത് യഥാർത്ഥ പേയ്മെന്റാണോ ?"

8. "സാമ്പത്തിക ബുദ്ധിമുട്ട് കാരണം നികുതിദായകന് ഈ പലിശ ബാധ്യത തീർക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല" എന്ന വസ്തുതകൾ ശരിയായി രേഖപ്പെടുത്തിയ ശേഷം, 30/03/1994-ൽ, ഐസിഐസിഐ ഒരു കത്ത് വഴി കോമ്പൗണ്ട് പലിശയുടെ ഒരു ഭാഗം കമ്മിറ്റ്മെന്റ്

2021_8_237_257

ചാർജ്ജുകൾക്കൊപ്പം എഴുതിത്തള്ളുകയും കുടിശ്ശിക തുകയ്ക്ക് പകരമായി 3,00,14,900/- തുകയുള്ള '100 വീതമുള്ള 3,00,149 കൈമാറ്റം ചെയ്യാവുന്ന ഡിബഞ്ചറുകൾ സ്വീകരിക്കാൻ സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു". ഡൽഹി ഹൈക്കോടതി ഐടിഎടിയുടെ ന്യായവാദം വിശദമായി വിശദീകരിച്ചു, തുടർന്ന് അപ്പീൽവാദിക്കും എതിർകക്ഷിക്കും വേണ്ടിയുള്ള അഭിഭാഷകന്റെ വാദങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചു. ഖണ്ഡിക 8-ൽ, വിധിന്യായം വകുപ്പ് 43 ബി വിശദീകരണ 3 സി സഹിതം പ്രസ്താവിച്ചു, ഇത് 2006-ലെ ധനകാര്യ നിയമം 1.4.1989 മുതൽ മുൻകാല പ്രാബല്യത്തിൽ ചേർത്തു. വിശദീകരണം 3 സി അടിസ്ഥാനമാക്കി ഹൈക്കോടതി ഇങ്ങനെ നിഗമനത്തിലെത്തി:

"10. ഇപ്പോൾ, 01.04.1989 മുതൽ മുൻകാല പ്രാബല്യമുള്ള വിശദീകരണം 3C, AY1996-97 നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഈ കേസിന് ബാധകമായിരിക്കും. വായ്പയായി പരിവർത്തനം ചെയ്ത പലിശ "യഥാർത്ഥത്തിൽ അടച്ചു" എന്ന് കണക്കാക്കുന്നു എന്ന വിലയിരുത്തുന്നയാളുടെ വാദത്തെ നിരാകരിക്കുന്നതിനാൽ, വിശദീകരണം 3C ഈ അപ്പീലിൽ ഉന്നയിച്ച വിഷയം കൃത്യമായി ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, എതിർ ഉത്തരവ് പാസാക്കിയ സമയത്ത് ഈ വിശദീകരണം ഇല്ലായിരുന്നു എന്നതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 43B പ്രകാരം നികുതിദായകന് കിഴിവ് അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയില്ല."

9. മധ്യപ്രദേശ് ഹൈക്കോടതിയുടെയും തെലങ്കാന, ആന്ധ്രാപ്രദേശ് ഹൈക്കോടതിയുടെയും വിധിന്യായങ്ങൾ പരാമർശിച്ച ശേഷം അത് ഇങ്ങനെ ഉപസംഹരിച്ചു:

“12. വിശദീകരണം 3C യുടെ ആമുഖത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ, 2006 ലെ ധനകാര്യ നിയമം നടപ്പിലാക്കുന്നതിന് മുമ്പ് നികുതിദായകൻ നൽകിയ കീഴ്വഴക്കങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്ന് ഈ കോടതി കരുതുന്നില്ല. ശക്തി സ്പിംഗ് ഇൻഡസ്ട്രീസിലെ [(2013) 219 ടാക്സ്മാൻ 124] തീരുമാനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ആ കേസിൽ നൽകേണ്ട പലിശ നികുതിദായകന് അർഹതയുള്ള ഒരു സബ്സിഡിക്ക് കുറവ് ചെയ്തു, കൂടാതെ വിശദീകരണം 3C എന്ന അർത്ഥത്തിൽ "വായ്പയായോ കടം വാങ്ങലായോ പരിവർത്തനം ചെയ്ത" ഒരു സംഭവം ഇതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. വിശദീകരണം 3 ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടാതിരുന്നത് ഇതുകൊണ്ടായിരിക്കാം.

10. 2016 ജൂലൈ 22-ന്, നികുതിദായകൻ സമർപ്പിച്ച പുനഃപരിശോധനാ ഹർജി ഹൈക്കോടതി തള്ളിക്കളഞ്ഞു:

2021_8_237_257

“8. ... നിയമത്തിന്റെ വ്യക്തമായ ഉദ്ദേശ്യം, അതായത് വകുപ്പ് 43-ബി (ഡി) യുടെ, പലിശയായി നല്കാൻ ബാധ്യതയുള്ള ഏതൊരു തുകയും കിഴിവിന് യോഗ്യമാകുമെന്നതാണ്; എന്നിരുന്നാലും വിശദീകരണം 3C ഒരു റെഡറിന് ബാധകമാണ്:

"സംശയങ്ങൾ ദൂരീകരിക്കുന്നതിനായി വിശദീകരണം 3C, ഈ വകുപ്പിലെ ഖണ്ഡം (d) പ്രകാരം നൽകേണ്ട പലിശയായ ഏതെങ്കിലും തുകയുടെ കിഴിവ് അനുവദിക്കുമെന്ന് ഇതിനാൽ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു, അത്തരം പലിശ യഥാർത്ഥത്തിൽ അടച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ആ ഖണ്ഡത്തിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും പലിശ വായ്പയായോ കടം വാങ്ങലായോ പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടാൽ അത് യഥാർത്ഥത്തിൽ അടച്ചതായി കണക്കാക്കില്ല."

നികുതിദായകന്റെ വാദങ്ങൾ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ സാധ്യതയുള്ളതായിരിക്കും, കൂടാതെ തുകകളുടെ യഥാർത്ഥ പേയ്മെന്റ് അനിവാര്യമല്ലെന്നും ഈ കേസിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ഒരു രീതി മതിയാകുമെന്നും കോടതിയെ ബോധ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കാം - പക്ഷേ വിശദീകരണം 3C. ഇപ്പോൾ, ഈ വ്യവസ്ഥ മുൻകാല പ്രാബല്യത്തോടെ ചേർത്തു, കൂടാതെ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കാലയളവിലേക്ക് വ്യക്തമായി പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നു. നികുതിദായകൻ അതിൽ തർക്കിക്കുന്നില്ല. കൂടാതെ, ആന്ധ്രാപ്രദേശ്, തെലങ്കാന, മധ്യപ്രദേശ് ഹൈക്കോടതികളുടെ വിധിന്യായങ്ങൾ ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചു, അതിൽ യഥാർത്ഥ പേയ്മെന്റ് വകുപ്പ് 43-B യുടെ ബാധകതയ്ക്ക് അനിവാര്യമാണെന്ന് അവർ വിധിച്ചു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, ഡിബഞ്ചറുകളുടെ പ്രകൃതവും സ്വഭാവവും പ്രഖ്യാപിച്ച സ്റ്റാൻഡേർഡ് ചാർട്ടേഡ് [2006 (6) SCC 94], സൺറൈസ് അസോസിയേറ്റ്സ് [2006 (5) SCC 603] എന്നിവയിലെ തീരുമാനങ്ങൾ യാതൊരു പ്രയോജനവും ഇല്ല.

11. അപ്പീലന്റിന് വേണ്ടി ഹാജരായ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകനായ ശ്രീ ബിശ്വജിത് ഭട്ടാചാര്യ, 2005 ഏപ്രിൽ 20-ലെ ഒരു ഉത്തരവിലേക്ക് ആദ്യം ഈ കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിച്ചു അതിൽ ഹൈക്കോടതിക്ക് മുമ്പാകെയുള്ള അപ്പീലിൽ പരിഗണിക്കുന്നതിനായി രൂപപ്പെടുത്തിയ നിയമപ്രശ്നം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു:

" 1961 ലെ ആദായനികുതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 43B പ്രകാരം, 'ഡിബഞ്ചർ' എന്ന പദം വഴി പലിശ തുകയ്ക്ക് ഫണ്ട് നൽകുന്നത് യഥാർത്ഥ പേയ്മെന്റാണോ ?"

12. ഈ ചോദ്യം പിന്നീട് തെറ്റായി രേഖപ്പെടുത്തിയത് ഇങ്ങനെയാണ്:

2021_8_237_257

" 1961 ലെ ആദായനികുതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 43B പ്രകാരം, ഒരു ടേം ലോൺ വഴി പലിശ തുക നൽകുന്നത് യഥാർത്ഥ പേയ്മെന്റാണോ ?"

13. ഹൈക്കോടതി തന്നെ തെറ്റായ ചോദ്യം ചോദിച്ചതിനാൽ, 2015 മെയ് 18-ലെ അപവദിത വിധിന്യായത്തിൽ തയ്യാറാക്കിയ ചോദ്യത്തിൽ "ഡിബഞ്ചർ" എന്ന കീവേഡ് കാണാത്തതിനാൽ അത് തെറ്റായ നിഗമനത്തിലെത്തി. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം സിഐടിയും ഐടിഎടിയും കണ്ടെത്തിയ വസ്തുതകളിലേക്ക് കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധയെ തിരിച്ചു. വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, പുറപ്പെടുവിച്ച ഡിബഞ്ചറുകൾ ഭാവിയിലെ ബാധ്യതാ പേയ്മെന്റിലേക്കല്ല, മറിച്ച് പ്രസ്തുത ധനകാര്യ സ്ഥാപനത്തിന് കുടിശ്ശികയായതും നൽകേണ്ടതുമായ പലിശയുടെ യഥാർത്ഥ പേയ്മെന്റിലേക്കാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് അനുകൂലമായി ഒരു കണ്ടെത്തൽ ഉണ്ടെന്ന് വാദിച്ചു. ഈ വിധിന്യായങ്ങൾക്ക് ശേഷം മുൻകാല പ്രാബല്യത്തോടെ അവതരിപ്പിച്ച വിശദീകരണം 3C, പലിശ ഏതെങ്കിലും വായ്പയായോ കടം വാങ്ങലായോ പരിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ, ഈ കേസിന്റെ വസ്തുതകളിൽ ബാധകമല്ലെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് ബുദ്ധിമുട്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ, വിശദീകരണം 3C-യെ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള രണ്ട് ഹൈക്കോടതി വിധിന്യായങ്ങളും തെറ്റാണ്, കാരണം അവ താഴെ തട്ടിലെ അധികാരികൾ കണ്ടെത്തിയ സുപ്രധാന വസ്തുതകളെ അവഗണിച്ചു. അത്തരം അധികാരികളുടെ തീരുമാനം വസ്തുതകളിൽ അന്തിമമായതാണ്. തന്റെ വാദങ്ങൾക്ക് കരുത്ത് പകരാൻ, കടപ്പത്രങ്ങൾ പ്രവർത്തനക്ഷമമായ ക്ലെയിമുകളാണെന്നും അവ വിപണിയിൽ വിൽക്കാൻ കഴിയുമെന്നും കാണിക്കുന്ന വിധിന്യായങ്ങളെയും അദ്ദേഹം ആശ്രയിച്ചു.

14. ധനകാര്യ, നികുതി ചട്ടങ്ങൾ കർശനമായി വ്യാഖ്യാനിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും വിശദീകരണം 3C-യിൽ "ഡിബഞ്ചർ" എന്ന വാക്ക് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ, അത് അതിൽ വായിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും സമർപ്പിക്കാൻ ശ്രീ ഭട്ടാചാര്യ **കേപ്പ് ബ്രാണ്ടി സിൻഡിക്കേറ്റ് v. ഇൻലാൻഡ് റവന്യൂ കമ്മീഷണർ [1921 (1) KB 64]** എന്ന കേസിനെയും ആശ്രയിച്ചു.

15. അഡീഷണൽ സോളിസിറ്റർ ജനറലായ ശ്രീ ബൽബീർ സിംഗ് വാദിച്ചത്, നിയമത്തിലെ നോൺ-സ്റ്റന്റ് ക്ലോസ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് പോലെ വകുപ്പ് 43B നിയമത്തിലെ മറ്റ് വകുപ്പുകളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണെന്നാണ്. ഒരു മെർക്കന്റൈൽ സിസ്റ്റം അക്കൗണ്ടിംഗിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഒരു കിഴിവും യഥാർത്ഥ പേയ്മെന്റ് നടത്തേണ്ടതില്ല എന്നതിനാൽ ഈ വകുപ്പ് അവതരിപ്പിച്ചു. "ഡിബഞ്ചറുകൾ" എന്നതിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തെയും അദ്ദേഹം ആശ്രയിച്ചു, തുടർന്ന് **CIT v. ഗുജറാത്ത്**

2021_8_237_257

സൈപ്രോമെറ്റ് ലിമിറ്റഡ്, (2020) 15 SCC 460-നെ പരാമർശിക്കുകയും ആശ്രയിക്കുകയും ചെയ്തു, അത് നിലവിലെ കേസിൽ അപവദിത വിധിന്യായത്തെ പരാമർശിച്ചു. ഒരു ഡിബഞ്ചർ ഒരു വായ്പ മാത്രമാണെന്ന് വ്യക്തമായതിനാൽ, പലിശ വാസ്തവത്തിൽ ഈ കേസിന്റെ വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വായ്പയായി പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടുവെന്നും വിശദീകരണം 3C യുടെ അവസാന ഭാഗം വ്യക്തമായി ബാധകമായെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

16. ഈ ഘട്ടത്തിൽ, വകുപ്പ് 43B തയ്യാറാക്കേണ്ടത് പ്രധാനമാണ്. പ്രസ്തുത വകുപ്പിന്റെ പ്രസക്തമായ വ്യവസ്ഥകൾ ഇപ്രകാരമാണ്:

43B. ചില കിഴിവുകൾ യഥാർത്ഥ പേയ്മെന്റിൽ മാത്രമായിരിക്കണം-

ഈ നിയമത്തിലെ മറ്റേതെങ്കിലും വ്യവസ്ഥയിൽ എന്തുതന്നെ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഈ നിയമപ്രകാരം അനുവദനീയമായ ഒരു കിഴിവ് താഴെ പറയുന്നവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ലഭിക്കുന്നതാണ് —

xxx xxx xxx

(d) ഏതെങ്കിലും പൊതു ധനകാര്യ സ്ഥാപനത്തിൽ നിന്നോ സംസ്ഥാന ധനകാര്യ കോർപ്പറേഷനിൽ നിന്നോ സംസ്ഥാന വ്യാവസായിക നിക്ഷേപ കോർപ്പറേഷനിൽ നിന്നോ വായ്പയെടുത്തതിന് പലിശയായി നികുതിദായകൻ നൽകുന്ന ഏതൊരു തുകയും, അത്തരം വായ്പയെയോ കടമെടുക്കലിനെയോ നിയന്ത്രിക്കുന്ന കരാറിന്റെ നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും അനുസരിച്ച്, അല്ലെങ്കിൽ

xxx xxx xxx

(അത്തരം തുക അടയ്ക്കാനുള്ള ബാധ്യത നികുതിദായകൻ പതിവായി ഉപയോഗിക്കുന്ന അക്കൗണ്ടിംഗ് രീതി അനുസരിച്ച് ഉണ്ടായ മുൻ വർഷം പരിഗണിക്കാതെ) ആ തുക യഥാർത്ഥത്തിൽ നൽകുന്ന മുൻ വർഷത്തെ വകുപ്പ് 28- ൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന വരുമാനം കണക്കാക്കുമ്പോൾ മാത്രം അനുവദിക്കും:

എന്നാൽ, മുകളിൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരം അത്തരം തുക അടയ്ക്കേണ്ട ബാധ്യത ഉണ്ടായ മുൻ വർഷത്തെ സംബന്ധിച്ച, വകുപ്പ് 139 ലെ ഉപവകുപ്പ് (1) പ്രകാരം വരുമാന റിട്ടേൺ സമർപ്പിക്കുന്നതിനായി നികുതിദായകൻ തന്റെ കാര്യത്തിൽ ബാധകമായ നിശ്ചിത

2021_8_237_257

തീയതിയിലോ അതിനു മുമ്പോ യഥാർത്ഥത്തിൽ അടച്ച ഏതെങ്കിലും തുകയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഈ വകുപ്പിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഒന്നും ബാധകമല്ല, കൂടാതെ അത്തരം തുക അടയ്ക്കുന്നതിനുള്ള തെളിവ് നികുതിദായകൻ അത്തരം റിട്ടേണിനൊപ്പം സമർപ്പിക്കുകയും വേണം.

xxx xxx xxx

വിശദീകരണം 3C.—സംശയങ്ങൾ ദൂരീകരിക്കുന്നതിനായി, ഈ വകുപ്പിലെ (d)-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം നൽകേണ്ട പലിശയായ ഏതെങ്കിലും തുകയുടെ കിഴിവ് അനുവദിക്കുമെന്നും, അത്തരം പലിശ യഥാർത്ഥത്തിൽ നൽകിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അനുവദിക്കുമെന്നും, ആ വകുപ്പിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും പലിശ വായ്പയായോ കടം വാങ്ങലായോ പരിവർത്തനം ചെയ്താൽ അത് യഥാർത്ഥത്തിൽ നൽകിയതായി കണക്കാക്കില്ലെന്നും ഇതിനാൽ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

17. 1984 ഏപ്രിൽ 1 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന തരത്തിലാണ് 1983 ലെ ധനകാര്യ നിയമം വകുപ്പ് 43B ആദ്യം ചേർത്തത്. ആ ഘട്ടത്തിൽ, പുതുതായി ചേർത്ത വ്യവസ്ഥയുടെ വ്യാപ്തിയും ഫലവും, 1983 ഡിസംബർ 8 ലെ 372/1983 നമ്പർ സർക്കുലറിൽ സെൻട്രൽ ബോർഡ് ഓഫ് ഡയറക്ട് ടാക്സസ് ["ബോർഡ്"] വിശദീകരിച്ചു അത് ഇപ്രകാരമാണ്:

"35.2 എക്സൈസ് തീരുവ, തൊഴിലുടമയുടെ പ്രൊവിഡന്റ് ഫണ്ടിലേക്കുള്ള സംഭാവന, എംപ്ലോയീസ് സ്റ്റേറ്റ് ഇൻഷുറൻസ് സ്കീം മുതലായവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നികുതിദായകർ ദീർഘകാലത്തേക്ക്, ചിലപ്പോൾ നിരവധി വർഷങ്ങൾ വരെ നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന നിയമപരമായ ബാധ്യത നിറവേറ്റാത്ത നിരവധി കേസുകൾ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ ആദായനികുതി വിലയിരുത്തലുകളുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി, അവർ വ്യാപാര അല്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടാകുന്നതിന് അടിസ്ഥാനത്തിൽ അക്കൗണ്ടുകൾ പരിപാലിക്കുന്നു എന്ന കാരണത്താൽ ബാധ്യത കിഴിവായി അവകാശപ്പെടുന്നു. മറുവശത്ത്, അവർ ബാധ്യതയിൽ തർക്കിക്കുകയും അത് നിറവേറ്റാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചില കാരണങ്ങളാൽ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് കാരണങ്ങളാൽ, തർക്കമില്ലാത്ത ബാധ്യതകളും അടയ്ക്കപ്പെടുന്നില്ല.

35.3 ഈ രീതി നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനായി, ധനകാര്യ നിയമം 43B എന്ന പുതിയ വകുപ്പ് ചേർത്തിട്ടുണ്ട് നിലവിലുള്ള ഏതെങ്കിലും നിയമപ്രകാരം നികുതിദായകൻ നികുതിയായോ തീരുവയായോ അടയ്ക്കേണ്ട തുകയ്ക്കോ അല്ലെങ്കിൽ തൊഴിലുടമ എന്ന നിലയിൽ ജീവനക്കാരുടെ ക്ഷേമത്തിനായുള്ള ഏതെങ്കിലും പ്രൊവിഡന്റ് ഫണ്ടിലേക്കോ

2021_8_237_257

സൂപ്പർആനുവേഷൻ ഫണ്ടിലേക്കോ ഗ്രാറ്റുവിറ്റി ഫണ്ടിലേക്കോ മറ്റേതെങ്കിലും ഫണ്ടിലേക്കോ സംഭാവനയായി നൽകേണ്ട തുകയ്ക്കോ കിഴിവ് അനുവദിക്കുന്നതിന്, അത്തരം തുക നൽകേണ്ട ബാധ്യത ഉണ്ടായ മുൻ വർഷം പരിഗണിക്കാതെ, അത്തരം തുക യഥാർത്ഥത്തിൽ നൽകുന്ന മുൻ വർഷത്തെ വരുമാനം കണക്കാക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ അനുവദിക്കൂ.

35.4 സംശയ നിവാരണത്തിനുള്ള വിശദീകരണവും ഈ വിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. 1983-84 ലെ നികുതിനിർണ്ണയ വർഷവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മുൻ വർഷത്തെയോ, അല്ലെങ്കിൽ മുൻകാല നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തിലെയോ വരുമാനം കണക്കാക്കുമ്പോൾ മുകളിൽ പറഞ്ഞ ഏതെങ്കിലും തുകയുടെ കാര്യത്തിൽ കിഴിവ് അനുവദിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അത്തരം തുക അടയ്ക്കേണ്ട ബാധ്യത ആ വർഷം അദ്ദേഹം യഥാർത്ഥത്തിൽ അടച്ചു എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, വകുപ്പ് 43B പ്രകാരം അത്തരം തുകയുടെ കാര്യത്തിൽ നികുതിദായകന് യാതൊരു കിഴിവും ലഭിക്കാൻ അർഹതയുണ്ടായിരിക്കില്ല എന്ന് വിശദീകരണം നൽകുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, നികുതിയുടെയോ തീരുവയുടെയോ പേരിലോ അല്ലെങ്കിൽ 1983-84 ലെ അല്ലെങ്കിൽ അടയ്ക്കേണ്ട ബാധ്യത ഉണ്ടായ ഏതെങ്കിലും മുൻ വർഷത്തേയ്ക്കോ നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തിലെ ഏതെങ്കിലും ഫണ്ടിലേക്ക് സംഭാവനയായി നൽകേണ്ട ഏതെങ്കിലും തുകയുടെ പേരിലോ,നികുതിദായകന് ബാധ്യതയിൽ ഇളവ് നേര്ത്ത കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ആ ബാധ്യതയുടെ കാര്യത്തിൽ, 1984-85 ലെ നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ തുടർന്നുള്ള ഏതെങ്കിലും വർഷം, ആ വർഷം അത്തരം ബാധ്യതയ്ക്ക് അയാൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു പണമടച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കിഴിവ് അനുവദിക്കാൻ കഴിയില്ല."

18. മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, 2006-ലെ ധനകാര്യ നിയമത്തിൽ 1989 ഏപ്രിൽ 1 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന തരത്തിൽ വിശദീകരണം 3C ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ വ്യവസ്ഥയുടെ വ്യാപ്തിയും ഫലവും 2006 ഡിസംബർ 23-ലെ 14/2006 നമ്പർ സർക്കുലറിൽ ബോർഡ് വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്:

"16.2 നിലവിലുള്ള വായ്പയ്ക്ക് നൽകേണ്ട പലിശ പുതിയ വായ്പയായി പരിവർത്തനം ചെയ്തതിന്റെ പേരിൽ ചില നികുതിദായകർ വകുപ്പ് 43B പ്രകാരം കിഴിവ് അവകാശപ്പെടുന്നത് ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്, അത്തരം പരിവർത്തനം പലിശ ബാധ്യത വീട്ടിയതായിരുന്നുവെന്നും അതിനാൽ അത് യഥാർത്ഥ പേയ്മെന്റിന് തുല്യമാണെന്നും പറഞ്ഞു. പലിശ പുതിയ വായ്പയായി പരിവർത്തനം ചെയ്ത് കിഴിവ് അവകാശപ്പെടുന്നത്

2021_8_237_257

വകുപ്പ് 43B യിലെ വ്യവസ്ഥകളുടെ ദുരുപയോഗമാണ്. അതിനാൽ, വകുപ്പ് 43B യിലെ ഖണ്ഡം (d) ൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും വായ്പയുടെയോ കടം വാങ്ങലിന്റെയോ പലിശയായി നികുതിദായകൻ നൽകേണ്ട ഏതെങ്കിലും തുക വായ്പയായോ കടം വാങ്ങലായോ പരിവർത്തനം ചെയ്താൽ, അങ്ങനെ പരിവർത്തനം ചെയ്ത പലിശ യഥാർത്ഥ പേയ്മെന്റായി കണക്കാക്കില്ലെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നതിന് ഒരു പുതിയ വിശദീകരണം 3C ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

16.3 ഈ ഭേദഗതി 1989 ഏപ്രിൽ 1 മുതൽ മുൻകാല പ്രാബല്യത്തിൽ വരും, അതായത് വകുപ്പ് 43B- യിൽ ഖണ്ഡം (d) ചേർത്ത തീയതി മുതൽ, 1989-90 അസസ്മെന്റ് വർഷവുമായും തുടർന്നുള്ള വർഷങ്ങളുമായും ബന്ധപ്പെട്ട് ഇത് ബാധകമാണ്.

19. യഥാർത്ഥത്തിൽ നടപ്പിലാക്കിയതുപോലെ, വകുപ്പ് 43B യുടെ ലക്ഷ്യം, യഥാർത്ഥ പേയ്മെന്റിൽ മാത്രം ചില കിഴിവുകൾ അനുവദിക്കുക എന്നതാണ്. വ്യവസ്ഥയുടെ തുടക്കത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന നോൺ-ഒബ്സ്റ്റന്റ് ക്ലോസ് മുഖേനയും അത് പതിവായി ഉപയോഗിക്കുന്ന അക്കൗണ്ടിംഗ് രീതി അനുസരിച്ച് അത്തരം തുക നൽകാനുള്ള ബാധ്യത നികുതിദായകന് ഉണ്ടായ മുൻ വർഷങ്ങളെ പരിഗണിക്കാതെ കിഴിവ് അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽനിന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, ഈ വകുപ്പിന് കീഴിൽ ഒരു കിഴിവ് ക്ലെയിം ചെയ്യുമ്പോൾ ഒരു മെർക്കന്റൈൽ അക്കൗണ്ടിംഗ് സിസ്റ്റം നോക്കാൻ കഴിയില്ല, ഇത് ബാധ്യത വരുത്തുന്നത് ഒരു കിഴിവ് അനുവദിക്കില്ലെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു, എന്നാൽ ഒരു ബാധ്യത വരുത്തുന്നതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി "യഥാർത്ഥ പേയ്മെന്റ്" മാത്രമേ കിഴിവ് അനുവദിക്കൂ. രസകരമെന്നു പറയട്ടെ, വകുപ്പ് 43B(d) ൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന 'നൽകേണ്ട തുക', 2003 ലെ ധനകാര്യ നിയമം 2004 ഏപ്രിൽ 1 മുതൽ ഒഴിവാക്കിയ പ്രസ്തുത വിഭാഗത്തിലെ പ്രൊവിസോ 2 ൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി, പേയ്മെന്റ് രീതിയെ പരാമർശിക്കുന്നില്ല. പ്രസ്തുത വ്യവസ്ഥ ഇപ്രകാരം വായിക്കുന്നു:

"കൂടാതെ, വകുപ്പ് 36 ലെ ഉപവകുപ്പ് (1) ലെ വകുപ്പ് (va) യിലെ വിശദീകരണത്തിൽ നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ, നിശ്ചിത തീയതിയിലോ അതിനു മുമ്പോ പണമായിട്ടോ ചെക്ക് അല്ലെങ്കിൽ ഡ്രാഫ്റ്റ് ഇഷ്യൂ ചെയ്തോ മറ്റേതെങ്കിലും രീതിയിലോ അടച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ, ക്ലോസ് (b) ൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും തുകയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഒരു കിഴിവും അനുവദിക്കില്ല, കൂടാതെ അത്തരം പണമടയ്ക്കൽ പണമായിട്ടല്ലാതെ മറ്റ് വിധത്തിൽ നടത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, നിശ്ചിത തീയതി മുതൽ പതിനഞ്ച് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ തുക തിരിച്ചടയ്ക്കപ്പെടും. "

2021_8_237_257

20. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, ഈ കേസിൽ കണ്ടെത്തിയ വസ്തുതകൾ അറിയിക്കേണ്ടത് പ്രധാനമാണ്. വാസ്തവത്തിൽ, കടം കൊടുക്കുന്നയാളും കടം വാങ്ങുന്നയാളും തമ്മിൽ സമ്മതിച്ച ഒരു ഒത്തുതീർപ്പ് പദ്ധതി പ്രകാരം, കുടിശ്ശിക പലിശ കാരണം കടം തീർക്കുന്നതിനായി ധനകാര്യ സ്ഥാപനം കടപ്പത്രം സ്വീകരിച്ചതായി സിഐടിയും ഐടിഎടിയും കണ്ടെത്തി. വിദഗ്ധ സിഐടിയുടെ വിധിന്യായത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന "പകരം" എന്ന പ്രയോഗത്തിൽ നിന്നും ഇത് വ്യക്തമാണ്. ഇത് അങ്ങനെയാണെന്ന് നികുതിദായകൻ ഹാജരാക്കിയ അക്കൗണ്ടുകളിൽ നിന്ന് മാത്രമല്ല, പ്രസ്തുത നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തിലെ ഐസിഐസിഐ ബാങ്കിന്റെ പരിശോധനയിൽ, ബാങ്കിന്റെ അക്കൗണ്ടുകൾ ഡിബഞ്ചറുകൾ വഴി ലഭിച്ച തുക അതിന്റെ ബിസിനസ്സ് വരുമാനമായി പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു എന്ന വസ്തുതയിൽ നിന്നും വ്യക്തമാണ്. ഈ കേസിലെ വസ്തുതാപരമായ സാഹചര്യം ഇങ്ങനെയായിരിക്കെ, കടപ്പത്രങ്ങൾ ഇഷ്യൂ ചെയ്തുകൊണ്ട് പലിശ "യഥാർത്ഥത്തിൽ നൽകി" എന്ന് വ്യക്തമാണ്, ഇത് പലിശ നൽകാനുള്ള ബാധ്യത ഇല്ലാതാക്കി.

21. "സംശയ നിവാരണത്തിനായി" അവതരിപ്പിച്ച വിശദീകരണം 3C, അടയ്ക്കാതെ നിലനിന്നതും വായ്പയായോ കടമായോ ലോൺ ആയോ മാറ്റിയ പലിശ യഥാർത്ഥത്തിൽ അടച്ചതായി കണക്കാക്കില്ലെന്ന് വ്യക്തമാക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്തത്. മുകളിൽ ഞങ്ങൾ ഇവിടെ കണ്ടത് പോലെ, പ്രത്യേകിച്ച് വിശദീകരണം 3C വിശദീകരിക്കുന്ന സർക്കുലറുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, വിശദീകരണം 3C അവതരിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ കാതൽ, പലിശ യഥാർത്ഥത്തിൽ നൽകാതെ, അത്തരം പലിശ പുതിയ വായ്പയാക്കി മാറ്റുന്നതിലൂടെ വകുപ്പ് 43B യിലെ വ്യവസ്ഥകളുടെ ദുരുപയോഗമാണ് എന്നാണ്. ഈ കേസിൽ കണ്ടെത്തിയ വസ്തുതകളിൽ, പലിശയുടെ ബാധ്യത പൂർണ്ണമായും ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനാണ് ഒത്തുതീർപ്പ് പദ്ധതി പ്രകാരം നികുതിദായകൻ കടപ്പത്രങ്ങൾ പുറത്തിറക്കിയത്. വകുപ്പ് 43B യിലെ വ്യവസ്ഥയുടെ ദുരുപയോഗം CIT അല്ലെങ്കിൽ ITAT വസ്തുതാപരമായി കണ്ടെത്തിയില്ല. പഴുതടയ്ക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള വിശദീകരണം 3C, അതിനാൽ ഈ കേസിന്റെ വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ റവന്യൂവിന് പ്രയോജനകരമാക്കാൻ കഴിയില്ല. തീർച്ചയായും, മുൻകാല പ്രാബല്യത്തോടെ ചേർത്ത വിശദീകരണം 3C യിൽ എന്തെങ്കിലും അവ്യക്തത ഉണ്ടെങ്കിൽ, ഈ കേസിൽ നികുതിദായകന്റെ രക്ഷയ്ക്ക് കുറഞ്ഞത് മൂന്ന് സുസ്ഥാപിതമായ വ്യാഖ്യാന നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. ഒന്നാമതായി, 2006-ൽ വിശദീകരണം 3C ചേർത്തത് ഒരു പഴുതടയ്ക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെയാണ്- അതായത് പലിശ നൽകാതെ വകുപ്പ് 43B ദുരുപയോഗം ചെയ്ത് പലിശയെ പുതിയ വായ്പയാക്കി മാറ്റുന്നത് യഥാർത്ഥ പേയ്മെന്റുകളുടെ സത്യസന്ധമായ ഇടപാടുകളെ ബാധിക്കാൻ പാടില്ലഎന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ. സമാനമായ

2021_8_237_257

സാഹചര്യങ്ങളിൽ, കെ.പി. വർഗീസ് v. ITO , (1981) 4 SCC 173-ൽ, ആദായനികുതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 52, 'കുറച്ചു കാണിക്കൽ' കണ്ടെത്തുന്ന കേസുകളിൽ മാത്രം ബാധകമാണെന്ന് ഈ കോടതി വ്യാഖ്യാനിച്ചു - വകുപ്പ് 52- ന്റെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ഒരു 'കുറച്ചു കാണിക്കൽ' കാണേണ്ടതില്ല, പക്ഷേ പ്രസ്തുത വ്യവസ്ഥയിലൂടെ കൈവരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ലക്ഷ്യത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ വ്യവസ്ഥ കാര്യക്ഷമമാക്കുന്നതിന് ഈ കോടതി അവതരിപ്പിച്ചതാണ്. അതിനാൽ, ഈ കോടതി ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചു:

13. അതിനാൽ ഉപ വകുപ്പ് (2) ന്റെ പ്രയോഗക്ഷമത ആകർഷിക്കാൻ ഇത് പര്യാപ്തമല്ല എന്തെന്നാൽ കൈമാറ്റം ചെയ്ത തീയതിയിൽ നികുതിദായകൻ കൈമാറ്റം ചെയ്ത മൂലധന ആസ്തിയുടെ ന്യായമായ മാർക്കറ്റ് മൂല്യം, കൈമാറ്റം സംബന്ധിച്ച് പ്രഖ്യാപിച്ച തുകയുടെ പൂർണ്ണ മൂല്യത്തേക്കാൾ അങ്ങനെ പ്രഖ്യാപിച്ച മൂല്യത്തിന്റെ കുറഞ്ഞത് 15 ശതമാനത്തിൽ കൂടുതലാണെന്ന്, എന്നാൽ കൈമാറ്റവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തുകയുടെ പൂർണ്ണ മൂല്യം കുറച്ചുകാണുകയോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, നികുതിദായകൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്വീകരിച്ചതിനേക്കാൾ കുറഞ്ഞ അളവിൽ കാണിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. കൈമാറ്റം സംബന്ധിച്ച പ്രതിഫലം നികുതിദായകൻ ശരിയായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയോ വെളിപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ള സത്യസന്ധവും ഉത്തമവിശ്വാസത്തിൽ നല്കിയതുമായ ഇടപാടിന്റെ കാര്യത്തിൽ, കൈമാറ്റം ചെയ്ത തീയതിയിലെ മൂലധന ആസ്തിയുടെ ന്യായമായ മാർക്കറ്റ് മൂല്യവും നികുതിദായകൻ പ്രഖ്യാപിച്ച തുകയുടെ പൂർണ്ണ മൂല്യവും തമ്മിലുള്ള 15 ശതമാനം വ്യത്യാസത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥ പാലിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പോലും, ഉപവകുപ്പ് (2) ബാധകമല്ല. ....

xxx xxx xxx

15. അതിനാൽ, കൈമാറ്റവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തുക കുറച്ചുകാണുകയും അത്തരം കുറച്ചുകാണൽ ഉണ്ടെന്ന് കാണിക്കേണ്ട ബാധ്യത വരുമാനത്തിൽ വഹിക്കുകയും ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ഉപവകുപ്പ് (2) റവന്യൂ വകുപ്പിന് ബാധകമല്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. കൈമാറ്റത്തിനുള്ള തുക കുറച്ചുകാണിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് റവന്യൂ വകുപ്പ് സ്ഥാപിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, അല്ലെങ്കിൽ, മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, നികുതിദായകന് യഥാർത്ഥത്തിൽ ലഭിച്ച തുക അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപിച്ചതിനോ വെളിപ്പെടുത്തിയതിനോ ഉള്ളതിനേക്കാൾ കൂടുതലാണെന്ന് സ്ഥിരീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, 15 ശതമാനമോ അതിൽ കൂടുതലോ വ്യത്യാസത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥ നിറവേറ്റുന്നതിന് വിധേയമായി, ഉപവകുപ്പ് (2) ഉടനടി ആകർഷിക്കപ്പെടും, തുടർന്ന് എത്ര കുറച്ചുകാണിച്ചെന്നോ നികുതിദായകന് യഥാർത്ഥത്തിൽ ലഭിച്ച പരിഗണന

2021_8_237_257

എത്രയാണെന്നോ റെവെൻയൂ കാണിക്കേണ്ടതില്ല. മിക്ക കേസുകളിലും അത് സാധ്യമെങ്കിൽ, വ്യക്തമാക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്, അതിനാൽ ഉപവകുപ്പ് (2) കുറച്ചുകാണിക്കലിന്റെയോ മറച്ചുവെക്കലിന്റെയോ വ്യാപ്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള തെളിവുകളുടെ എല്ലാ ബാധ്യതയിൽ നിന്നും റെവെൻയുവിനെ ഒഴിവാക്കുകയും കൈമാറ്റവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ലഭിച്ച പരിഗണനയുടെ നിയമപരമായ അളവ് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത് ഒരു സാങ്കൽപ്പിക രസീതും സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ ലഭിക്കാത്ത ഇതിനെ രസീതായി കണക്കാക്കുന്നില്ല. നികുതിദായകന് യഥാർത്ഥത്തിൽ ലഭിച്ച തുകയുടെ നിയമപരമായ മികച്ച വിധിന്യായ വിലയിരുത്തൽ മാത്രമാണ് ഇത് നൽകുന്നത്, കൂടാതെ മൂലധന ആസ്തിയുടെ ന്യായമായ വിപണി മൂല്യം, നികുതിദായകൻ തെറ്റായി പ്രഖ്യാപിച്ചതോ വെളിപ്പെടുത്തിയതോ ആയ പരിഗണനയ്ക്ക് വിരുദ്ധമായി അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ച യഥാർത്ഥ പരിഗണനയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മൂലധന നേട്ടങ്ങൾക്ക് നികുതി ചുമത്തുന്നു. ഉപവകുപ്പ് (2) ന്റെ നിർമ്മാണത്തിലെ ഈ സമീപനം മൂലധന നേട്ടങ്ങളുടെ നികുതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വ്യവസ്ഥകളുടെ സ്കീമുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നു. വകുപ്പ് 52 ഒരു കുറ്റം ചുമത്തുന്ന വകുപ്പല്ല, മറിച്ച് ഒരു കണക്കുകൂട്ടൽ വിഭാഗമാണെന്ന് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. കണക്കുകൂട്ടലിന്റെ രീതി നൽകുന്ന വകുപ്പ് 48 നൊപ്പം ഇത് ചേർത്ത് വായിക്കേണ്ടതുണ്ട്, കൂടാതെ അതിൻ പ്രകാരം കണക്കുകൂട്ടലിന്റെ ആരംഭ പോയിന്റ് "ലഭിച്ചതോ ഉണ്ടായതു ആയ തുകയുടെ പൂർണ്ണ മൂല്യം" ആണ്. വാസ്തവത്തിൽ ഒരിക്കലും ഉണ്ടാകാത്തതോ ഒരിക്കലും ലഭിക്കാത്തതോ ആയവയെ വകുപ്പ് 48 പ്രകാരം മൂലധന നേട്ടങ്ങളായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല. അതിനാൽ, മൂലധന നേട്ടങ്ങളുടെ കണക്കുകൂട്ടലിൽ, അസസ്സിബിളിന് ലഭിച്ചതോ ലഭിച്ചതോ ആയ ഒരു തുക, സങ്കൽപ്പിക്കാൻ പോലും കഴിയാത്ത വിധം, ഉപവകുപ്പ് (2) ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല. കൂടാതെ, കൈമാറ്റത്തിന് ലഭിച്ച യഥാർത്ഥ പ്രതിഫലം കുറച്ചുകാണുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ മാത്രമേ ഇത് പരിമിതപ്പെടുത്താവൂ. അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ കുറച്ചു കാണിച്ച തുകയുടെ കൃത്യമായ അളവ് നിർണ്ണയിക്കാനും തെളിയിക്കാനും വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്, അല്ലെങ്കിൽ അസാധ്യമാണ് എന്നതിനാൽ, ഉപവകുപ്പ് (2) നികുതിദായകന് യഥാർത്ഥത്തിൽ ലഭിച്ച തുക നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനുള്ള നിയമപരമായ അളവ് നൽകുകയും മൂലധന ആസ്തിയുടെ ന്യായമായ വിപണി മൂല്യം കൈമാറ്റവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ലഭിച്ച പരിഗണനയുടെ പൂർണ്ണ മൂല്യമായി കണക്കാക്കാൻ റെവെൻയു അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

22. രണ്ടാമതായി, "സംശയങ്ങൾ ദൂരീകരിക്കുന്നതിനുള്ള" ഒരു നികുതി നിയമത്തിലെ ഒരു മുൻകാല വ്യവസ്ഥ, അത്തരം ഭാഷ ഉപയോഗിച്ചാലും, അത് മുമ്പുണ്ടായിരുന്നതുപോലെ

2021_8_237_257

നിയമത്തിൽ മാറ്റം വരുത്തുകയോ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്താൽ, അത് മുൻകാല പ്രാബല്യമുള്ളതായി അനുമാനിക്കാൻ കഴിയില്ല. **സെഡ്കോ ഫോറെക്സ് ഇന്റർനാഷണൽ ഡ്രിൽ. ഇൻകോർപ്പറേറ്റഡ് v. CIT , (2005) 12 SCC 717** ൽ ഇത് ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചു:

17. ഗോസ്ലിനോ മാരിയോയിൽ [(2000) 10 SCC 165] കേസിൽ ഈ കോടതി സ്ഥിരീകരിച്ചതുപോലെ, നികുതി നിയമത്തിലെ ഒരു പ്രധാന തത്വം, വ്യക്തമായി അല്ലെങ്കിൽ ആവശ്യമായ സൂചനയിലൂടെ നൽകിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ, ബാധകമാകുന്ന നിയമം പ്രസക്തമായ നികുതിനിർണ്ണയ വർഷത്തിൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന നിയമമാണ് എന്നതാണ്. (റിലയൻസ് ജൂട്ട് ആൻഡ് ഇൻഡസ്ട്രീസ് ലിമിറ്റഡ് v. CIT [(1980) 1 SCC 139] കേസ് കൂടി കാണുക.) ഒരു നിയമപരമായ വ്യവസ്ഥയ്ക്കുള്ള വിശദീകരണം പ്രധാന വ്യവസ്ഥയിലോ വിശദീകരണത്തിലോ ഉള്ള അവ്യക്തത പരിഹരിക്കുന്നതിനുള്ള ഉദ്ദേശ്യം നിറവേറ്റിയേക്കാം [സോണിയ ഭാട്ടിയ v. യുപി സംസ്ഥാനം , (1981) 2 SCC 585, 598 കാണുക]. അത് അതിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ വ്യക്തമാണെങ്കിൽ, പ്രധാന വ്യവസ്ഥ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന സമയം മുതൽ പ്രധാന വ്യവസ്ഥ ചേർത്ത് വിശദീകരണം വായിക്കണം [ശ്യാം സുന്ദർ v. രാം കുമാർ , (2001) 8 SCC 24 (ഖണ്ഡിക 44 കാണുക); ബ്രിജ് മോഹൻ ദാസ് ലക്ഷ്മൺ ദാസ് v. CIT , (1997) 1 SCC 352, 354; CIT v. പോഡാർ സിമന്റ് (പി) ലിമിറ്റഡ് , (1997) 5 SCC 482, 506]. എന്നാൽ നിയമം മാറ്റുകയാണെങ്കിൽ, "ഇത് പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു" അല്ലെങ്കിൽ "സംശയങ്ങൾ ദൂരീകരിക്കുന്നതിന്" എന്ന് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രയോഗങ്ങൾ പരിഗണിക്കാതെ തന്നെ, അത് മുൻകാല പ്രാബല്യമുള്ളതായി കരുതപ്പെടുന്നില്ല.

18. വകുപ്പ് 9(1)(ii) ലെ പ്രധാന വ്യവസ്ഥയിൽ അവ്യക്ത ഉണ്ടായിരുന്നില്ല, ഇപ്പോഴുമില്ല. ഒരു നികുതിദായകൻ ഇന്ത്യയിൽ സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അയാളുടെ മൊത്തം വരുമാനത്തിൽ തുകയും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഗുജറാത്ത് ഹൈക്കോടതിയുടെ എസ് ജി പ്ഗന്ടാലെ [(1980) 124 ITR 391 (Guj)] വിധിയിൽ “സമ്പാദിച്ചു” എന്ന വാക്ക് ഭൂതീഷ്യൽപരമായി നിർവചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്, കോടതിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, ശരിയായി പറഞ്ഞാൽ, “ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടാകുന്നതോ വർദ്ധിക്കുന്നതോ ആയ വരുമാനം” എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. 1983-ൽ ഒരു വിശദീകരണത്തിലൂടെ ഈ വകുപ്പിൽ വരുത്തിയ ഭേദഗതി, ആ ഭൂതീഷ്യൽ നിർവചനത്തിന്റെ പരിധിയിൽ ഒരു മാറ്റം വരുത്തി, 1979 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന "ഇന്ത്യയിൽ ചെയ്യുന്ന സേവനത്തിന് നൽകേണ്ട വരുമാനം" എന്നതും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

19. "ഇന്ത്യയിൽ സമ്പാദിച്ചത്" എന്നതിന് ഒരു കൃത്രിമ അർത്ഥം നൽകാൻ വിശദീകരണം ശ്രമിക്കുകയും നിലവിലുള്ള നിയമത്തിൽ ഫലപ്രദമായി മാറ്റം വരുത്തുകയും ചെയ്യാതെ

2021_8_237_257

ഭാവിയിൽ ഒരു തീയതി മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുമെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, വിശദീകരണം മുൻകാല പ്രാബല്യത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതായി വായിക്കുന്നതിന് ന്യായീകരണമായി വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ ഒരു തത്വവുമില്ല.

23. ഇങ്ങനെയിരിക്കെ, വിശദീകരണം 3C വ്യക്തത നൽകുന്നതാണ് – ഇത് വകുപ്പ് 43B(d) യഥാർത്ഥത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്നതുപോലെ വിശദീകരിക്കുന്നു, കൂടാതെ ഹൈക്കോടതി തെറ്റായി വിധിച്ചതുപോലെ, മുൻകാല പ്രാബല്യത്തോടെ ഒരു പുതിയ വ്യവസ്ഥ ചേർക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല.

24. മൂന്നാമതായി, വിശദീകരണം 3C യുടെ ഭാഷയിലുള്ള ഏതെങ്കിലും അവ്യക്തത, **കേപ്പ് ബ്രാൻഡി സിൻഡിക്കേറ്റ് v. ഇൻലാൻഡ് റവന്യൂ കമ്മീഷണർ (മേൽപരാമർശിതം)** പ്രകാരം, ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായങ്ങൾ പ്രകാരം, നികുതിദായകന് അനുകൂലമായി പരിഹരിക്കപ്പെടും– **വോഡഫോൺ ഇന്റർനാഷണൽ ഹോൾഡിംഗ്സ് BV v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ, (2012) 6 SCC** 613, CJ കപാഡിയയുടെ ഖണ്ഡിക 60 മുതൽ 70 വരെയും ഖണ്ഡിക 333, 334, ജസ്റ്റിസ് രാധാകൃഷ്ണന്റെ ഖണ്ഡിക 70 വരെയും കാണുക.

25. 2015 മെയ് 18-ലെ ഹൈക്കോടതി വിധിന്യായം, ഈ കേസിലെ വസ്തുതകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള 'പലിശ' വായ്പയായി പരിവർത്തനം ചെയ്തതായി നിഗമനം ചെയ്യുന്നതിൽ വ്യക്തമായും തെറ്റാണ്. ഈ കണ്ടെത്തലിന് യാതൊരു അടിസ്ഥാനവുമില്ല – വാസ്തവത്തിൽ, ഇത് കീഴ് അധികാരികളുടെ വസ്തുതകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള കണ്ടെത്തലിന് നേരിട്ട് വിരുദ്ധമാണ്.

26. **നാഷണൽ റയോൺ കോർപ്പറേഷൻ ലിമിറ്റഡ് v. CIT, (1997) 7 SCC 56** നെ ആശ്രയിക്കുന്ന ASG യുടെ നിലപാട് കപടമാണ്. 79 ലക്ഷം രൂപ 'ഡിബഞ്ചർ റിഡംപ്ഷൻ റിസർവ്' പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നും 1964 ലെ കമ്പനികളുടെ (ലാഭം) സർടാക്സ് ആക്ടിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിനായി നികുതിദായക കമ്പനിയുടെ മൂലധനം കണക്കാക്കുന്നതിൽ ഇത് ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടോ എന്നും നിർണ്ണയിച്ച ഒരു തീരുമാനമായിരുന്നു അത്. ഡിബഞ്ചറുകൾ റിഡംപ് ചെയ്യുന്നതിന് നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്ന തുക ഒരു "റിസർവ്" ആയിട്ടല്ല, ഒരു "പ്രൊവിഷൻ" ആയിട്ടാണ് കണക്കാക്കേണ്ടതെന്ന് ഹൈക്കോടതി വീക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു. ഈ ചോദ്യം ചർച്ച ചെയ്യുമ്പോൾ, ഈ കോടതി ഇങ്ങനെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു :

8. ഡിബഞ്ചറിന് ഒരു തുകയും നൽകേണ്ട ബാധ്യത നിലവിൽ ഇല്ലെന്ന് ശ്രീ. രാമചന്ദ്രൻ മറ്റൊരു വാദം മുന്നോട്ടുവച്ചു– ഉടമകൾ. തുക അടയ്ക്കേണ്ട സമയമാകുമ്പോൾ മാത്രമേ ആ

2021_8_237_257

ബാധ്യത ഉണ്ടാകൂ. അതിനാൽ, ബന്ധപ്പെട്ട അക്കൗണ്ട് വർഷത്തിൽ കടപ്പത്രങ്ങൾ വീണ്ടെടുക്കുന്നതിന് നിലവിൽ ഒരു ബാധ്യതയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

9. ഈ വാദം കോടതിക്ക് ശരിയായി കണക്കാക്കാനാകില്ല. പണം കടം വാങ്ങുന്ന നിമിഷം മുതൽ തിരിച്ചടയ്ക്കാനുള്ള ബാധ്യത ഉയർന്നുവരുന്നു. കടം വാങ്ങിയ തുക ഉടനടി അല്ലെങ്കിൽ ഭാവിയിൽ തിരിച്ചടയ്ക്കാവുന്നതാണ്. വായ്പ തിരിച്ചടയ്ക്കുന്ന തീയതി കരാർ പ്രകാരം മാറ്റിവയ്ക്കാം, പക്ഷേ ആ കാരണത്താൽ തിരിച്ചടയ്ക്കാനുള്ള ആവശ്യമോ ബാധ്യതയോ അവസാനിക്കില്ല. ബാധ്യത ഒരു വർത്തമാനകാല ബാധ്യതയാണ്; ഡെബിറ്റം ഇൻ പ്രസെന്റിറ്റി, സോൾവെൻഡം ഇൻ ഫ്യൂച്ചറോ. കേസോറാം ഇൻഡസ്ട്രീസ് ആൻഡ് കോട്ടൺ മിൽസ് ലിമിറ്റഡ് v. CWT [AIR 1966 SC 1370 : (1966) 59 ITR 767] എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിൽ ഈ വിഷയത്തിന്റെ ഈ വശം വിശദീകരിച്ചു.

10. കടപ്പത്രങ്ങൾ ഇഷ്യൂ ചെയ്യുന്നതിലൂടെ, കമ്പനി അതിന്റെ ആസ്തികളുടെ ഈട് ഈടായി നൽകി വായ്പ എടുത്തു. ഈ വായ്പ അക്കൗണ്ട് വർഷത്തിൽ തിരിച്ചടയ്ക്കാൻ കഴിയില്ല. എന്നാൽ വായ്പ അടയ്ക്കാനുള്ള ബാധ്യത ഒരു ഇപ്പോഴത്തെ ബാധ്യതയാണ്. കടപ്പത്രങ്ങൾ വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനായി കമ്പനിയുടെ അക്കൗണ്ടുകളിൽ നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്ന ഏതൊരു പണവും അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു ബാധ്യത നിറവേറ്റുന്നതിനായി നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്ന പണമായി കണക്കാക്കണം. കടപ്പത്രങ്ങൾ കമ്പനിയുടെ വർഷത്തിലെ ബാലൻസ് ഷീറ്റിൽ "ബാധ്യത" ആയി കാണിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

11. CIT v. പെയ്ക്കോ ഇലക്ട്രോണിക്സ് & എലെക്ട്രിക്കൽസ് [(1987) 166 ITR 299 (Cal)] കേസിൽ കൽക്കട്ട ഹൈക്കോടതി ഡിബഞ്ചർ റിഡംപ്ഷൻ റിസർവ് "പ്രൊവിഷൻ" ആയിട്ടല്ല, ഒരു "റിസർവ്" ആയിട്ടാണ് കണക്കാക്കേണ്ടതെന്ന് വിധിച്ചു, കാരണം അക്കൗണ്ടിംഗ് കാലയളവിൽ ഡിബഞ്ചറുകളൊന്നും റിഡീം ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. ഡിബഞ്ചർ റിഡീം ചെയ്യാനുള്ള ബാധ്യത ഭാവി ബാധ്യതയായിരുന്നു. ബാലൻസ് ഷീറ്റിൽ ബാധ്യതയായി ഡിബഞ്ചറുകൾ പ്രത്യേകം കാണിച്ചിരുന്നു. വരുമാനത്തിൽ നിന്ന് ഈടാക്കാതെ ലാഭം വിനിയോഗിച്ചാണ് റിസേർവ് സൃഷ്ടിച്ചത്.

12. ഈ സമീപനം തെറ്റാണെന്നും കമ്പനി നിയമത്തിൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന "പ്രൊവിഷൻ", "റിസർവ്" എന്നിവയുടെ നിർവചനങ്ങൾ അവഗണിക്കുന്നുവെന്നും ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു. ഡിബഞ്ചറുകൾ (കടപ്പത്രങ്ങൾ) സുരക്ഷിതമായ ലോണുകൾ മാത്രമായിരുന്നു. അക്കൗണ്ടിംഗ് കാലയളവിൽ ഡിബഞ്ചറുകൾ റിഡീം ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ മാത്രം,

2021_8_237_257

ഡിബഞ്ചറുകൾ റിഡീം ചെയ്യാനുള്ള ബാധ്യത ഇല്ലാതായില്ല. ഭാവിയിൽ ഇത് റിഡീം ചെയ്യാവുന്നതോ തിരിച്ചടയ്ക്കാവുന്നതോ ആയിരുന്നു. പക്ഷേ അത് അറിയാവുന്ന ബാധ്യതയായിരുന്നു. ഷെഡ്യൂൾ VI ലെ ആക്ട് നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ബാലൻസ് ഷീറ്റിന്റെ രൂപത്തിൽ, സുരക്ഷിതമായ ലോണുകൾ "ബാധ്യതകൾ" എന്ന തലക്കെട്ടിന് കീഴിൽ കാണിക്കേണ്ടതാണ്. സുരക്ഷിത ലോണുകളിൽ (1) ഡിബഞ്ചറുകൾ, (2) ബാങ്കുകളിൽ നിന്നുള്ള വായ്പകളും മുൻകൂർ വായ്പകളും, (3) സബ്സിഡിയറികളിൽ നിന്നുള്ള വായ്പകളും മുൻകൂർ വായ്പകളും, (4) മറ്റ് വായ്പകളും മുൻകൂർ വായ്പകളും ഉൾപ്പെടുന്നു. സുരക്ഷിത ലോണുകൾ ഉടനടി തിരിച്ചടയ്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞേക്കില്ല, പക്ഷേ ഈ ലോണുകൾ തിരിച്ചടയ്ക്കാനുള്ള ബാധ്യത നിലവിലുള്ള ഒരു ബാധ്യതയായിരുന്നു, കൂടാതെ കമ്പനിയുടെ പ്രസക്തമായ അക്കൗണ്ടിലെ വർഷത്തേക്കുള്ള ബാലൻസ് ഷീറ്റിൽ ഒരു ബാധ്യതയായി കാണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ വായ്പകൾ അടയ്ക്കുന്നതിന് നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്ന തുകകൾ "റിസർവ്" ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. കമ്പനി നിയമത്തിലെ ഷെഡ്യൂൾ VI ലെ ബാലൻസ് ഷീറ്റിലെ വ്യാഖ്യാന വ്യവസ്ഥയിൽ, അറിയപ്പെടുന്ന ബാധ്യതയ്ക്കായി എഴുതിത്തള്ളുന്നതോ നിലനിർത്തുന്നതോ ആയ ഏതെങ്കിലും തുക കരുതൽ ധനത്തിൽ ഉൾപ്പെടില്ലെന്ന് പ്രത്യേകം പറയുന്നു.

27. ഈ കേസിൽ തീരുമാനിച്ച ചോദ്യം, ഈ കേസിലെ വസ്തുതകളിൽ തീരുമാനിക്കേണ്ട ചോദ്യത്തിൽ നിന്ന് വളരെ വ്യത്യസ്തമാണ്, കൂടാതെ ഈ വസ്തുതകൾക്ക് യാതൊരു പ്രയോഗവുമില്ല. ഈ കേസിലെ ചോദ്യം, നിയമപരമായി ഒരു ഡിബഞ്ചറായി എന്തിനെ പ്രസ്താവിക്കാൻ കഴിയുമെന്നും/അല്ലെങ്കിൽ അത് കൺവേർട്ടിബിൾ ആണോ കൺവേർട്ടിബിൾ അല്ലാത്തത് ആണോ അതോ ഉടനടി അല്ലെങ്കിൽ ഭാവിയിൽ നൽകാവുന്നതാണോ എന്നതിനെയും ആശ്രയിക്കുന്നില്ല. ഡിബഞ്ചറുകൾ നൽകുന്ന രീതിയിലൂടെ പലിശ യഥാർത്ഥത്തിൽ നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയാൻ കഴിയുമോ എന്നതാണ് ഇപ്പോഴത്തെ കേസിലെ ചോദ്യം. ഈ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം നൽകാൻ, ഈ വിധിന്യായത്തിന് പ്രസക്തിയില്ല.

28. തുടർന്ന്, **സിഐടി വേഴ്സസ് ഗുജറാത്ത് സൈപ്രോമെറ്റ് ലിമിറ്റഡ്** (മേൽപരാമർശിതം) കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ സമീപകാല വിധിന്യായത്തെ എഎസ്ജി ആശ്രയിച്ചു. പ്രസ്തുത കേസിൽ, ഈ കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച്, വകുപ്പ് 43B വിശദീകരണം 3C കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ, സിഐടി കണ്ടെത്തിയ വസ്തുതകൾ ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ രേഖപ്പെടുത്തി (ഖണ്ഡിക 5):

2021_8_237_257

“2.2. പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന കേസ് നിയമങ്ങളും ഐഡിബിഐയിൽ നിന്നുള്ള അനുമതി കത്തും അസസ്സിംഗ് ഓഫീസർ പരാമർശിച്ച ഓഡിറ്ററുടെ കുറിപ്പും ഞാൻ പരിശോധിച്ചു. 31-3-2001 ലെ ബാലൻസ് ഷീറ്റിലെ ഷെഡ്യൂൾ 3 ഞാൻ പരിശോധിച്ചപ്പോൾ, മുകളിൽ പറഞ്ഞ വായ്പ 31-3-2001 ലെ പോലെ കാണപ്പെടുന്നുവെന്നും 75,26,10,769 രൂപയുടെ മൊത്തം സുരക്ഷിത ലോണുകളുടെ ഭാഗമാണെന്നും ഞാൻ കണ്ടെത്തി. ഐഡിബിഐയിൽ നിന്ന് 8 കോടി രൂപയുടെ ഫണ്ട് ലഭിച്ചതിന് ശേഷം അസസ്സിംഗ് ഓഫീസർ ഉത്തരവിന്റെ 2-ാം പേജിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് കുടിശ്ശികയുള്ള പലിശ ഘടകവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എൻടി പഴയപടിയാക്കി എന്ന വസ്തുത, മുകളിൽ പറഞ്ഞ സ്ഥാപനങ്ങളെ പരാമർശിച്ച് കുടിശ്ശികയുള്ള പലിശയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എൻടികൾ വർഗ്ഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് 31-3-2001 ലെ ബാലൻസ് ഷീറ്റിൽ ഐഡിബിഐയുടെ പുതിയ ക്രെഡിറ്റ് എൻടി കാണുന്നുവെന്നും അപ്പീലാവാദി കമ്പനിയുടെ വാദത്തെ സാധൂകരിക്കുന്നു. പലിശ അടയ്ക്കാൻ ഇപ്പോൾ കുടിശ്ശികയില്ലാത്തതിനാലും തുക അടച്ചുതീർത്തതിനാലും പലിശ ചെലവ് അനുവദനീയമാണെന്ന അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ ടന്നയുടെ വാദം. വകുപ്പ് 43-ബി പ്രകാരം വായ്പ രണ്ട് ഭാഗങ്ങളായി വിതരണം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ- ഒന്ന് കുടിശ്ശിക പലിശ നൽകുന്നതിനും ബാക്കി സാമ്പത്തിക സഹായത്തിനും വേണ്ടിയുള്ളതാണെങ്കിൽ പോലും അക്കൗണ്ട് ബുക്കുകളിലെ എൻടികൾ അതേപടി തുടരുമായിരുന്നു, കൂടാതെ കുടിശ്ശിക പലിശ ഇല്ലായിരുന്നു. മുകളിൽ പറഞ്ഞ വസ്തുതകളും അപ്പീൽവാദിയുടെ പ്രതിനിധി ഉദ്ധരിച്ച കേസ് നിയമങ്ങളും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, അസസ്സിംഗ് ഓഫീസർ നടത്തിയ അനുമതി നിഷേധിക്കൽ ഇടപാടിന്റെ സത്തയ്ക്കും ആദായനികുതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 43-ബിയിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്കും വിരുദ്ധമാണെന്നും അത് നിലനിർത്താൻ കഴിയില്ലെന്നും പ്രസ്താവിച്ച ഞാൻ താത്പര്യപ്പെടുന്നു, അതിനാൽ അത് ഇല്ലാതാക്കാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

29. ഈ വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് റവന്യൂവിന് അനുകൂലമായി വിശദീകരണം 3C നടപ്പിലാക്കാൻ നിർബന്ധിതമാക്കിയത്, കൂടാതെ ഈ കേസിലെ അപവാദിത വിധിന്യായത്തിലെ ഖണ്ഡിക 11 ഉം 12 ഉം ഖണ്ഡിക 13 ൽ പരാമർശിച്ചു. ഒടുവിൽ, ഈ കോടതി ഇങ്ങനെ നിഗമനത്തിലെത്തി:

16. [CIT v. Gujarat Cypromet Ltd, 2006 SCC Online Guj 560] എന്ന കോടതി വിധിയിൽ, ഗുജറാത്ത് ഹൈക്കോടതി CIT v. ഭഗവതി ഓട്ടോകാസ്റ്റ് Ltd, 2002 SCC ഓൺലൈൻ Guj 381 നെ ആശ്രയിച്ചു, അത് വകുപ്പ് 43-B(d) യുടെ പരിധിയിൽ വരുന്ന കേസല്ല, മറിച്ച് വകുപ്പ്

2021_8_237_257

43-B(a) യുടെ കേസായിരുന്നു. വകുപ്പ് 43-ബി ലെ വ്യവസ്ഥ- നിരവധി വ്യത്യസ്ത സാഹചര്യങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. 2006 ലെ ധനകാര്യ നിയമം മുഖേന ചേർത്ത നിയമപരമായ വിശദീകരണം 3-സി ഈ കേസിന്റെ വസ്തുതകൾക്ക് പൂർണ്ണമായും ബാധകമാണ്. വിശദീകരണം 3- സിയിലേക്ക് ഹൈക്കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് തോന്നുന്നു, അതിനാൽ, നികുതിദായകൻ അവകാശപ്പെട്ടതുപോലെ നികുതിനിർണ്ണയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ കിഴിവ് നിഷേധിച്ചത് ന്യായമാണെന്ന് കോടതി കരുതുന്നു. അപ്പീൽവാദി അതോറിറ്റി, ഐടിഎടി, ഹൈക്കോടതി എന്നിവർ പ്രസ്തുത അനുവാദം റദ്ദാക്കുന്നതിൽ പിഴവ് വരുത്തി.

30. ആ കേസിന്റെ വസ്തുതകളിൽ, കുടിശ്ശിക പലിശ യഥാർത്ഥത്തിൽ അടച്ചിട്ടില്ല എന്ന വസ്തുത വിശദീകരണം 3C യെ പൂർണ്ണമായും ബാധകമാക്കിയെന്ന് ഈ കോടതി കണ്ടെത്തി, പകരം ഇപ്പോൾ ഒരു പുതിയ വായ്പാ ക്രെഡിറ്റ് എൻട്രി ഉണ്ടായി, ഇത് കേസ് വിശദീകരണം 3C യുടെ വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നു. ഈ വിധിന്യായത്തിൽ പരസ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലാത്ത നിലവിലെ കേസിന്റെ വസ്തുതകളിൽ നിന്ന് ഇത് വളരെ വ്യത്യസ്തമാണ്. തൽഫലമായി, ഈ വിധിന്യായവും വേർതിരിച്ചറിയാൻ കഴിയും, കൂടാതെ നിലവിലെ കേസിന്റെ വസ്തുതകൾ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിന് ഇത് ബാധകവുമല്ല.

31. തൽഫലമായി, ഹൈക്കോടതിയുടെ എതിർ വിധിന്യായങ്ങൾ റദ്ദാക്കുകയും ഐടിഎടിയുടെ വിധിന്യായവും ഉത്തരവും പുനഃസ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മുകളിൽ പറഞ്ഞ നിബന്ധനകളിൽ ഈ അപ്പീലുകൾ അനുവദനീയമാണ്.

നിധി ജെയിൻ

അപ്പീൽ അനുവദിച്ചു